

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2006

Vyhlásené: 26.10.2006

Časová verzia predpisu účinná od: 26.10.2006

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

572

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 29. mája 2000 bol v Bruseli prijatý Dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie, vypracovaný Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii, a 16. októbra 2001 bol v Luxemburgu prijatý Protokol k Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie, vypracovanému Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii. Národná rada Slovenskej republiky s prístupom k dohovoru a k protokolu vyslovila súhlas svojím uznesením č. 2146 z 15. marca 2006 s uplatnením vyhlásení a výhrady Slovenskej republiky a prezident Slovenskej republiky listinu o prístupe podpísal 31. mája 2006. Listina o prístupe bola uložená 3. júla 2006 u generálneho tajomníka Rady Európskej únie, depozitára dohovoru a protokolu. Slovenská republika urobila pri prístupe k dohovoru tieto vyhlásenia a výhradu:

„Slovenská republika v súlade s článkom 24 ods. 1 vyhlasuje, že vo vzťahu k uplatňovaniu dohovoru sú okrem orgánov príslušných podľa vyhlásení k Európskemu dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach príslušné nasledujúce orgány:

– v súlade s článkom 6 ods. 2 je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky príslušným ústredným orgánom, ktorému sa zasielajú žiadosti o právnu pomoc,

– v súlade s článkom 6 ods. 5 je v konaní podľa článkov 12 a 14 príslušný prokurátor,

– v súlade s článkom 6 ods. 5 je v konaní podľa článku 13 príslušná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky,

– v súlade s článkom 6 ods. 8 písm. a) je príslušným ústredným orgánom Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky,

– v súlade s článkom 6 ods. 8 písm. b) je príslušným ústredným orgánom Generálna prokuratúra Slovenskej republiky,

– v súlade s článkom 20 ods. 4 písm. d) je kontaktným miestom Prezídium Policajného zboru, Úrad medzinárodnej policajnej spolupráce, Národná ústredňa Interpol, Račianska 45, 812 72 Bratislava, tel. +421 -(0)9610 50318, fax +421 -(0)9610 59002.

Slovenská republika v súlade s článkom 9 ods. 6 vyhlasuje, že pred uzavretím dohody o dočasnom odovzdaní osoby vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody na účely vyšetrovania bude vyžadovať súhlas tejto osoby s odovzdaním.

Slovenská republika si v súlade s článkom 6 ods. 7 vyhradzuje právo nebyť viazaná prvou vetou odseku 5 a odsekom 6 článku 6.“

Dohovor nadobudol platnosť 23. augusta 2005 v súlade s článkom 27 ods. 3 a pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť 1. októbra 2006 v súlade s článkom 28 ods. 4. Protokol k dohovoru nadobudol platnosť 5. októbra 2005 v súlade s článkom 13 ods. 3 a pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť 1. októbra 2006 v súlade s článkom 14 ods. 4.

**K oznámeniu č. 572
2006 Z. z.****DOHOVOR o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie,
vpracovaný Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii**

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY tohto dohovoru, členské štáty Európskej únie,

S ODVOLANÍM SA na akt Rady potvrdzujúci Dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie,

SO ŽELANÍM, aby sa zlepšila justičná spolupráca v trestných veciach medzi členskými štátmi únie bez toho, aby boli dotknuté pravidlá na ochranu osobnej slobody,

ZDÔRAZŇUJÚC spoločný záujem členských štátov o zabezpečenie toho, aby sa vzájomná pomoc v trestných veciach medzi členskými štátmi poskytovala rýchlym a účinným spôsobom zlučiteľným so základnými zásadami ich vnútroštátnych právnych predpisov, ako aj v súlade s osobnými právami a so zásadami Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý bol podpísaný v Ríme 4. novembra 1950,

VYJADRUJÚC svoju dôveru v štruktúru a fungovanie svojich právnych systémov a v schopnosť všetkých členských štátov zaručiť spravodlivý súdny proces,

SÚC ROZHODNUTÍ doplniť Európsky dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach z 20. apríla 1959 a ďalšie dohovory platné v tejto oblasti o dohovor Európskej únie,

UZNÁVAJÚC, že ustanovenia uvedených dohovorov sa použijú na všetky záležitosti, na ktoré sa tento dohovor nevzťahuje,

BERÚC DO ÚVAHY, že členské štáty kladú dôraz na posilňovanie justičnej spolupráce pri neustálom uplatňovaní zásady proporcionality,

ODVOLÁVAJÚC SA na to, že tento dohovor upravuje vzájomnú pomoc v trestných veciach na základe zásad dohovoru z 20. apríla 1959,

KEĎŽE sa však článok 20 tohto dohovoru vzťahuje na niektoré špecifické situácie, ktoré sa týkajú odpočívania telekomunikačnej prevádzky, bez toho, aby to malo akékoľvek dôsledky na iné takéto situácie, na ktoré sa dohovor nevzťahuje,

UZNÁVAJÚC, že sa tento dohovor netýka výkonu povinností uložených členským štátom vzhľadom na zachovanie práva a poriadku a na zabezpečenie vnútornej bezpečnosti a že je záležitosťou každého členského štátu určiť v súlade s článkom 33 Zmluvy o Európskej únii, za akých podmienok sa zachová právo a poriadok a zabezpečí vnútorná bezpečnosť,

DOHODLI SA NA TÝCHTO USTANOVENIACH:

**HLAVA I
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA****Článok 1****Vzťah k iným dohovorom o vzájomnej pomoci**

1. Účelom tohto dohovoru je doplniť ustanovenia a uľahčiť medzi členskými štátmi Európskej únie uplatňovanie
  - a) Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach z 20. apríla 1959 (ďalej len „Európsky dohovor o vzájomnej pomoci“),
  - b) Dodatkového protokolu k Európskemu dohovoru o vzájomnej pomoci zo 17. marca 1978,

- c) ustanovení o vzájomnej pomoci v trestných veciach Dohovoru z 19. júna 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom odstraňovaní kontrol na spoločných hraniciach (ďalej len „schengenský vykonávací dohovor“), ktoré nie sú zrušené podľa článku 2 ods. 2,
  - d) kapitoly 2 Zmluvy o vydávaní a vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi Belgickým kráľovstvom, Luxemburským veľkovoľvodstvom a Holandským kráľovstvom z 27. júna 1962, zmenenej a doplnenej Protokolom z 11. mája 1974 (ďalej len „Beneluxská zmluva“), vo vzťahoch medzi členskými štátmi Hospodárskej únie Beneluxu.
2. Týmto dohovorom nie je dotknuté použitie priaznivejších ustanovení dvojstranných alebo mnohostranných dohôd medzi členskými štátmi, alebo ako je ustanovené v článku 26 ods. 4 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci, dojednaní v oblasti vzájomnej pomoci v trestných veciach dohodnutých na základe jednotných právnych predpisov alebo na základe osobitného systému vzájomného používania opatrení o vzájomnej pomoci na ich územiach.

Článok 2

Ustanovenia súvisiace so schengenským acquis

1. Ustanovenia článkov 3, 5, 6, 7, 12 a 23 v rozsahu relevantnom pre článok 12, článkov 15 a 16 v rozsahu relevantnom pre články v nich uvedené a článku 1 predstavujú opatrenia, ktorými sa menia alebo dopĺňajú ustanovenia uvedené v prílohe A k Dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórske kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a rozvoji schengenského acquis.)
2. Týmto sa zrušujú ustanovenia článku 49 písm. a) a článkov 52, 53 a 73 schengenského vykonávacieho dohovoru.

Článok 3

Konania, v súvislosti s ktorými sa tiež poskytne vzájomná pomoc

1. Vzájomná pomoc sa poskytne aj v konaniach, ktoré začali správne orgány o skutkoch, ktoré možno potrestať podľa vnútroštátneho právneho poriadku dožadujúceho alebo dožiadaného členského štátu alebo obidvoch z dôvodu, že sú porušením právnych noriem, ak rozhodnutie môže viesť ku konaniu pred súdom, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach.
2. Vzájomná pomoc sa tiež poskytne v súvislosti s trestným konaním a konaniami podľa odseku 1, ktoré sa týkajú trestných činov alebo porušení práva, ktoré môžu zakladať zodpovednosť právnickej osoby v dožadujúcom členskom štáte.

Článok 4

Náležitosti a postupy pri vybavovaní žiadostí o právnu pomoc

1. Pri poskytovaní vzájomnej pomoci dožiadaný členský štát dodrží náležitosti a postupy, ktoré výslovne uviedol dožadujúci členský štát, ak nie je v tomto dohovore ustanovené inak a za predpokladu, že takéto náležitosti a postupy nie sú v rozpore so základnými zásadami právneho poriadku dožiadaného členského štátu.
2. Dožiadaný členský štát vybaví žiadosť o pomoc čo najskôr, pričom podľa možnosti plne zohľadní procesné a iné lehoty uvedené dožadujúcim členským štátom. Dožadujúci členský štát tieto lehoty odôvodní.
3. Ak žiadosť nemožno vybaviť v plnom rozsahu alebo vôbec v súlade s požiadavkami stanovenými dožadujúcim členským štátom, orgány dožiadaného členského štátu o tom bezodkladne informujú orgány dožadujúceho členského štátu a uvedú podmienky, za ktorých by bolo možné žiadosť vybaviť. Orgány dožadujúceho a dožiadaného členského štátu sa môžu následne dohodnúť na ďalšom postupe týkajúcom sa žiadosti, ktorý sa má prijať, a ak je to potrebné, podmienka tento postup splnením takýchto podmienok.
4. Ak možno predpokladať, že lehotu určenú dožadujúcim členským štátom na vybavenie jeho žiadosti nemožno dodržať, a ak dôvody uvedené v druhej vete odseku 2 výslovne naznačujú, že akékoľvek omeškanie môže podstatne ohroziť konanie vedené v dožadujúcom členskom štáte, orgány dožiadaného členského štátu bezodkladne určia predpokladaný čas potrebný na

vybavenie žiadosti. Orgány dožadujúceho členského štátu bezodkladne oznámia, či sa má žiadosť napriek tomu vybaviť. Orgány dožadujúceho a dožiadaného členského štátu sa následne môžu dohodnúť na ďalšom postupe týkajúcom sa žiadosti.

Článok 5

Zasielanie a doručovanie procesných písomností

1. Každý členský štát zasiela procesné písomnosti určené osobám, ktoré sa nachádzajú na území iného členského štátu, priamo poštou.
2. Procesné písomnosti možno zaslať prostredníctvom príslušných orgánov dožiadaného členského štátu iba vtedy, ak
  - a) adresa osoby, ktorej je písomnosť určená, je neznáma alebo nie je istá, alebo
  - b) príslušné procesné právo dožadujúceho členského štátu vyžaduje iný doklad o doručení písomnosti adresátovi ako ten, ktorý možno získať poštou, alebo
  - c) nebolo možné písomnosť doručiť poštou, alebo
  - d) dožadujúci členský štát má opodstatnené dôvody domnievať sa, že doručenie poštou by bolo neúčinné alebo nevhodné.
3. Ak existuje dôvod domnievať sa, že adresát nerozumie jazyku, v ktorom je písomnosť vyhotovená, písomnosť alebo aspoň jej dôležité časti musia byť preložené do jazyka (jedného z jazykov) členského štátu, na ktorého území sa adresát nachádza. Ak je orgánu, ktorý procesnú písomnosť vydal, známe, že adresát rozumie iba niektorému inému jazyku, písomnosť alebo aspoň jej dôležité časti musia byť preložené do tohto iného jazyka.
4. Ku všetkým procesným písomnostiam sa pripojí správa, v ktorej sa uvedie, že adresát môže získať informácie o svojich právach a povinnostiach týkajúcich sa písomnosti od orgánu, ktorý písomnosť vydal, alebo od iných orgánov v tomto členskom štáte. Odsek 3 sa vzťahuje aj na takúto správu.
5. Tento článok sa netýka použitia článkov 8, 9 a 12 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci a článkov 32, 34 a 35 Beneluxskej zmluvy.

Článok 6

Zasielanie žiadostí o vzájomnú pomoc

1. Žiadosti o vzájomnú pomoc sa zasielajú a spontánna výmena informácií v zmysle článku 7 sa uskutočňuje písomnou formou alebo akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, za podmienok umožňujúcich prijímajúcemu členskému štátu overiť ich pravosť. Takéto žiadosti sa zasielajú priamo medzi justičnými orgánmi, ktoré sú miestne príslušné na ich podanie a vybavenie, a ich vybavenie sa zašle rovnakým spôsobom, ak nie je v tomto článku uvedené inak.

Akékoľvek informácie poskytnuté členským štátom na účely konania pred súdmi iného členského štátu v zmysle článku 21 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci a článku 42 Beneluxskej zmluvy môžu byť predmetom priameho styku medzi príslušnými justičnými orgánmi.

2. Odsekom 1 nie je dotknutá možnosť v osobitných prípadoch zaslať žiadosti alebo odpovedať na ne
  - a) medzi ústredným orgánom členského štátu a ústredným orgánom iného členského štátu alebo
  - b) medzi justičným orgánom jedného členského štátu a ústredným orgánom iného členského štátu.
3. Bez ohľadu na odsek 1 môžu Spojené kráľovstvo a Írsko súčasne s oznámením podľa článku 27 ods. 2 vyhlásiť, že žiadosti a komunikácia o nich, ako je to určené vo vyhlásení, sa musia zaslať prostredníctvom ich ústredného orgánu. Tieto členské štáty môžu kedykoľvek ďalším vyhlásením obmedziť rozsah takého vyhlásenia s cieľom umožniť širšie uplatnenie odseku 1. Urobia tak vtedy, keď pre ne nadobudnú platnosť ustanovenia o vzájomnej pomoci zo schengenského vykonávacieho dohovoru.

Ktorýkoľvek členský štát môže vo vzťahu k uvedeným vyhláseniam uplatniť zásadu vzájomnosti.

4. V naliehavých prípadoch možno akékoľvek žiadosti o vzájomnú pomoc zasielať prostredníctvom Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície (Interpol) alebo prostredníctvom ktoréhokoľvek orgánu príslušného podľa ustanovení prijatých podľa Zmluvy o Európskej únii.
5. Ak je v prípade žiadostí podľa článkov 12, 13 alebo 14 príslušným orgánom justičný orgán alebo ústredný orgán v jednom členskom štáte a policajný alebo colný orgán v druhom členskom štáte, môžu žiadosti zasielať a na ne odpovedať priamo tieto orgány. Na tento styk sa použije odsek 4.
6. Ak je v prípade žiadostí o vzájomnú pomoc súvisiacich s konaniami uvedenými v článku 3 ods. 1 príslušným orgánom justičný orgán alebo ústredný orgán v jednom členskom štáte a správny orgán v druhom členskom štáte, možno žiadosti zasielať a odpovedať na ne priamo medzi týmito orgánmi.
7. Ktorýkoľvek členský štát môže súčasne s oznámením podľa článku 27 ods. 2 vyhlásiť, že nie je viazaný prvou vetou odseku 5 alebo odsekom 6 tohto článku, alebo obidvoma alebo že použije tieto ustanovenia iba za určitých podmienok, ktoré vymedzí. Také vyhlásenie možno kedykoľvek odvolať, zmeniť alebo doplniť.
8. Prostredníctvom ústredných orgánov členských štátov sa zasielajú tieto žiadosti a uskutočňuje sa komunikácia o nich:
  - a) žiadosti o dočasné odovzdanie alebo prevoz osôb vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody v zmysle článku 9 tohto dohovoru, článku 11 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci a článku 33 Beneluxskej zmluvy,
  - b) informácie z registrov trestov v zmysle článku 22 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci a článku 43 Beneluxskej zmluvy. Žiadosti o kópie záznamov rozsudkov a opatrení v zmysle článku 4 Dodatočného protokolu k Európskemu dohovoru o vzájomnej pomoci však možno zasielať priamo príslušným orgánom.

Článok 7

Spontánna výmena informácií

1. Príslušné orgány členských štátov si môžu na tento účel bez žiadosti v rozsahu danom ich vnútroštátnym právnym poriadkom vymieňať informácie týkajúce sa trestných činov a porušení právnych noriem v zmysle článku 3 ods. 1, ktorých potrestanie alebo vybavenie patrí do právomoci prijímajúceho orgánu v čase poskytnutia týchto informácií.
2. Orgán poskytujúci informácie môže v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom stanoviť podmienky na použitie takýchto informácií prijímajúcim orgánom.
3. Prijímajúci orgán je týmito podmienkami viazaný.

HLAVA II

ŽIADOSŤ O URČITÉ OSOBITNÉ FORMY VZÁJOMNEJ POMOCI

Článok 8

Vrátenie vecí

1. Na žiadosť dožadujúceho členského štátu a bez toho, aby tým boli dotknuté práva dobromyseľných tretích osôb, môže dožiadaný členský štát poskytnúť veci získané trestnou činnosťou dožadujúcemu členskému štátu na účely ich vrátenia oprávneným vlastníkom.
2. Pri použití článkov 3 a 6 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci a článku 24 ods. 2 a článku 29 Beneluxskej zmluvy sa môže dožiadaný členský štát vzdať vrátenia vecí buď pred ich poskytnutím, alebo po ňom dožadujúcemu členskému štátu, ak sa tým uľahčí vrátenie vecí oprávnenému vlastníkovi. Tým nie sú dotknuté práva dobromyseľných tretích osôb.
3. Ak sa dožiadaný členský štát vzdá vrátenia vecí pred ich poskytnutím dožadujúcemu členskému štátu, dožiadaný členský štát neuplatní vo vzťahu k týmto veciam žiadne zádržné právo ani iné regresné právo podľa daňových alebo colných predpisov.

Vzdaním sa podľa odseku 2 nie je dotknuté právo dožiadaného členského štátu vyberať dane alebo poplatky od oprávneného vlastníka.

Článok 9

Dočasné odovzdanie osôb vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody na účely vyšetrovania

1. Ak sa príslušné orgány dotknutých členských štátov dohodnú, môže členský štát, ktorý požiadal o vyšetrovacie úkony, na ktorých je potrebná prítomnosť osoby vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody na jeho vlastnom území, dočasne odovzdať túto osobu na územie členského štátu, v ktorom sa vyšetrovací úkon má vykonať.
2. Obsahom dohody sú praktické otázky dočasného odovzdania osoby a termín, do ktorého sa musí osoba vrátiť na územie dožadujúceho členského štátu.
3. Ak sa vyžaduje súhlas dotknutej osoby s odovzdaním, poskytne sa dožiadanému členskému štátu bez odkladu vyhlásenie obsahujúce súhlas alebo jeho kópia.
4. Doba strávená vo väzbe na území dožiadaného členského štátu sa započíta do doby väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody, ktoré dotknutá osoba vykonáva alebo bude vykonávať na území dožadujúceho členského štátu.
5. Ustanovenia článku 11 ods. 2 a 3, článkov 12 a 20 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci sa použijú primerane.
6. Každý členský štát môže súčasne s oznámením podľa článku 27 ods. 2 vyhlásiť, že skôr, ako dôjde k dohode podľa odseku 1 tohto článku, bude vyžadovať súhlas podľa odseku 3 tohto článku alebo ho bude vyžadovať za určitých podmienok uvedených vo vyhlásení.

Článok 10

Výsluch formou videokonferencie

1. Ak sa osoba nachádza na území jedného členského štátu a má sa vypočuť ako svedok alebo znalec justičnými orgánmi iného členského štátu, tento členský štát môže požiadať v prípadoch, ak nie je žiaduce alebo možné, aby sa osoba, ktorá má byť vypočutá, dostavila osobne na jeho územie, aby sa výsluch uskutočnil formou videokonferencie podľa ustanovení odsekov 2 až 8.
2. Dožiadaný členský štát udelí súhlas s uskutočnením výsluchu formou videokonferencie za predpokladu, že jej použitie nie je v rozpore so základnými zásadami jeho právneho poriadku, a za podmienky, že má technické prostriedky na vykonanie takého výsluchu. Ak dožiadaný členský štát nemá technické prostriedky na uskutočnenie videokonferencie, môže mu také prostriedky poskytnúť po vzájomnej dohode dožadujúci členský štát.
3. Žiadosť o vykonanie výsluchu formou videokonferencie musí obsahovať okrem informácií uvedených v článku 14 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci a článku 37 Beneluxskej zmluvy dôvody, pre ktoré nie je žiaduce alebo možné, aby sa svedok alebo znalec dostavil osobne, názov justičného orgánu a mená osôb, ktoré budú viesť výsluch.
4. Justičný orgán dožiadaného členského štátu predvolá dotknutú osobu na výsluch spôsobom upraveným jeho právnym poriadkom.
5. Na výsluch formou videokonferencie sa uplatnia tieto pravidlá:
  - a) justičný orgán dožiadaného členského štátu sa zúčastní na výsluchu, v prípade potreby aj s tlmočníkom, je zodpovedný za overenie totožnosti osoby, ktorá sa má vypočuť, a za dodržiavanie základných zásad právneho poriadku dožiadaného členského štátu. Ak sa justičný orgán dožiadaného členského štátu domnieva, že počas výsluchu dochádza k porušeniu základných zásad právneho poriadku dožiadaného členského štátu, bezodkladne prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby výsluch pokračoval v súlade s uvedenými zásadami,
  - b) ak sú potrebné opatrenia na ochranu osoby, ktorá sa má vypočuť, dohodnú sa na nich príslušné orgány dožadujúceho a dožiadaného členského štátu,
  - c) výsluch vykoná priamo justičný orgán dožadujúceho členského štátu alebo sa výsluch vykoná pod jeho vedením podľa právneho poriadku dožadujúceho členského štátu,

- d) ak je to potrebné, dožiadaný členský štát zabezpečí na žiadosť dožadujúceho členského štátu alebo osoby, ktorá sa má vypočuť, pre vypočúvanú osobu tlmočníka,
  - e) osoba, ktorá sa má vypočuť, sa môže dovolávať práva odmietnuť vypovedať podľa právneho poriadku dožiadaného alebo dožadujúceho členského štátu.
6. Bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek opatrenia dohodnuté na ochranu osôb, justičný orgán dožiadaného členského štátu po skončení výsluchu spíše zápisnicu, v ktorej uvedie dátum a miesto výsluchu, údaje o totožnosti vypočutej osoby, údaje o totožnosti a funkciách všetkých ostatných osôb, ktoré boli prítomné na výsluchu na území dožiadaného členského štátu, údaje o prípadných prisahách a o technických podmienkach, za ktorých sa výsluch uskutočnil. Zápisnicu zašle príslušný orgán dožiadaného členského štátu príslušnému orgánu dožadujúceho členského štátu.
7. Náklady zriadenia videospojenia, náklady súvisiace s prevádzkou videospojenia na území dožiadaného členského štátu, odmena poskytnutá tlmočnikom a náhrady poskytnuté svedkom a znalcom a ich cestovné náklady na území dožiadaného členského štátu nahradí dožadujúci členský štát dožiadanému členskému štátu, ak sa dožiadaný členský štát nevzdá úhrady všetkých alebo niektorých z týchto nákladov.
8. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia, aby zabezpečil, že ak svedok alebo znalec mal vypovedať na jeho území podľa tohto článku a odmietol vypovedať, aj keď mal povinnosť vypovedať, alebo ak uviedol nepravdu, uplatní sa jeho právny poriadok rovnakým spôsobom ako v prípade, ak by sa výsluch uskutočnil v trestnom konaní vedenom jeho orgánmi.
9. Ak je to vhodné, členské štáty môžu podľa vlastnej úvahy uplatniť ustanovenia tohto článku a so súhlasom príslušných justičných orgánov aj na výsluchy obvineného formou videokonferencie. V tomto prípade je rozhodnutie o tom, že sa vykoná výsluch formou videokonferencie, a o spôsobe, akým sa vykoná, podmienené dohodou medzi dotknutými členskými štátmi podľa ich vnútroštátneho právneho poriadku a použiteľnými medzinárodnými zmluvami vrátane Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z roku 1950.

Každý členský štát môže súčasne s oznámením podľa článku 27 ods. 2 vyhlásiť, že nepoužije ustanovenia prvého pododseku. Také vyhlásenie môže kedykoľvek odvolať.

Výsluchy možno uskutočniť iba so súhlasom obvineného. Rada prijme vo forme právne záväzného nástroja pravidlá na ochranu práv obvinených osôb, ktoré sa ukážu byť potrebné.

Článok 11

Výsluch svedkov a znalcov formou telefonickej konferencie

1. Ak sa osoba nachádza na území jedného členského štátu a má byť vypočutá ako svedok alebo znalec justičnými orgánmi iného členského štátu, tento členský štát môže požiadať, ak to jeho právny poriadok umožňuje, prvý členský štát, aby umožnil vykonať výsluch formou telefonickej konferencie podľa ustanovení odsekov 2 až 5.
2. Výsluch sa môže uskutočniť formou telefonickej konferencie, ak svedok alebo znalec súhlasí s jeho uskutočnením touto metódou.
3. Dožiadaný členský štát udelí súhlas s uskutočnením výsluchu formou telefonickej konferencie, ak vykonanie výsluchu touto formou nie je v rozpore so základnými zásadami jeho právneho poriadku.
4. Žiadosť o vykonanie výsluchu formou telefonickej konferencie musí okrem informácií uvedených v článku 14 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci a článku 37 Beneluxskej zmluvy obsahovať názov justičného orgánu a mená osôb, ktoré budú viesť výsluch, a údaj, že svedok alebo znalec súhlasí s vykonaním výsluchu formou telefonickej konferencie.
5. Praktické otázky ohľadne výsluchu dohodnú medzi sebou dotknuté členské štáty. Pri takých dohodách sa dožiadaný členský štát zaviazuje
  - a) informovať dotknutého svedka alebo znalca o čase a mieste výsluchu,
  - b) zabezpečiť overenie totožnosti svedka alebo znalca,

c) overiť, že svedok alebo znalec súhlasí s vykonaním výsluchu formou telefonického konferencie. Dožiadaný členský štát môže úplne alebo čiastočne podmieniť svoj súhlas príslušnými ustanoveniami článku 10 ods. 5 a 8. Ak sa nedohodne inak, použijú sa primerane ustanovenia článku 10 ods. 7.

Článok 12

Kontrolované dodávky

1. Každý členský štát sa zaväzuje zabezpečiť, aby sa na jeho území mohlo na žiadosť iného členského štátu povoliť uskutočnenie kontrolovaných dodávok v rámci vyšetrovania extradičných trestných činov.
2. Rozhodnutie uskutočniť kontrolované dodávky vydajú v každom jednotlivom prípade príslušné orgány dožiadaného členského štátu s prihliadnutím na vnútroštátny právny poriadok tohto členského štátu.
3. Kontrolované dodávky sa uskutočnia podľa postupov dožiadaného členského štátu. Právomoc vykonávať, riadiť a dohliadať na akcie majú príslušné orgány tohto členského štátu.

Článok 13

Spoločné vyšetrovacie tímy

1. Na základe spoločnej dohody môžu príslušné orgány dvoch alebo viacerých členských štátov vytvoriť spoločný vyšetrovací tím na špecifické účely a na obmedzený čas, ktorý sa môže predĺžiť spoločným súhlasom, na vyšetrovanie trestných činov na území jedného členského štátu alebo viacerých členských štátov, ktoré vytvorili tím. Zloženie tímu sa spresní v dohode. Spoločný vyšetrovací tím sa môže vytvoriť, najmä ak
  - a) vyšetrovanie trestných činov jedným členským štátom je ťažké a náročné a má väzby na iné členské štáty,
  - b) niekoľko členských štátov vyšetroje trestné činy, ktorých okolnosti vyžadujú koordinovaný a zosúladený postup zúčastnených členských štátov.Žiadosť o vytvorenie spoločného vyšetrovacieho tímu môže podať ktorýkoľvek z dotknutých členských štátov. Tím sa vytvorí na území jedného z členských štátov, na ktorého území sa vykonanie vyšetrovania očakáva.
2. Okrem informácií uvedených v relevantných ustanoveniach článku 14 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci a článku 37 Beneluxskej zmluvy žiadosti o vytvorenie spoločného vyšetrovacieho tímu musia obsahovať návrhy na zloženie tímu.
3. Spoločný vyšetrovací tím pôsobí na území členských štátov, ktoré ho vytvorili, za týchto všeobecných podmienok:
  - a) vedúci tímu je zástupcom príslušného orgánu, ktorý sa podieľa na vyšetrovaní trestných činov, členského štátu, na ktorého území tím pôsobí; vedúci tímu koná v rozsahu svojich právomocí podľa vnútroštátneho právneho poriadku,
  - b) tím vykonáva svoje akcie podľa právneho poriadku členského štátu, na ktorého území pôsobí; členovia tímu vykonávajú svoje úlohy pod vedením osoby uvedenej v písmene a) s prihliadnutím na podmienky určené ich vlastnými orgánmi v dohode o vytvorení tímu,
  - c) členský štát, v ktorom tím pôsobí, prijme organizačné opatrenia potrebné na jeho činnosť.
4. Na účely tohto článku sa členovia spoločného vyšetrovacieho tímu z iných členských štátov, ako je ten, na ktorého území tím pôsobí, označujú ako „pridelení členovia“.
5. Pridelení členovia spoločného vyšetrovacieho tímu majú právo byť prítomní pri vyšetrovacích opatreniach na území členského štátu, kde tím pôsobí. Vedúci tímu však môže z osobitných dôvodov a v súlade s právnym poriadkom členského štátu, kde tím pôsobí, rozhodnúť inak.
6. Prideleným členom spoločného vyšetrovacieho tímu môže vedúci tímu v súlade s právnym poriadkom členského štátu, v ktorom tím pôsobí, zveriť určité úlohy v rámci vyšetrovania, ak taký postup schválili príslušné orgány členského štátu, v ktorom tím pôsobí, a členského štátu, z ktorého sú členovia pridelení.

7. Ak spoločný vyšetrovací tím potrebuje prijať opatrenia na vyšetrovanie v jednom z členských štátov, ktoré vytvorili tím, členovia pridelení k tímu z tohto členského štátu môžu požiadať vlastné príslušné orgány, aby prijali tieto opatrenia. Také opatrenia sa v tomto členskom štáte posudzujú podľa podmienok, ktoré by sa uplatnili, ak by sa opatrenia vyžiadali pri vnútroštátnom vyšetrovaní.
8. Ak spoločný vyšetrovací tím potrebuje pomoc od členského štátu, ktorý nie je členom tímu, alebo od tretieho štátu, dožiadanie môžu zaslať príslušné orgány štátu, v ktorom tím pôsobí, príslušným orgánom druhého dotknutého štátu podľa použiteľných medzinárodných zmluvných nástrojov alebo dohôd.
9. Člen spoločného vyšetrovacieho tímu môže v súlade s právnym poriadkom svojho štátu a v rozsahu svojej právomoci poskytnúť tímu pre potreby ním vedeného vyšetrovania informácie dostupné v členskom štáte, ktorý ho pridelenil.
10. Informácie zákonne získané členom alebo prideleným členom, kým sú v spoločnom vyšetrovacom tíme, ktoré nie sú inak dostupné príslušným orgánom dotknutých členských štátov, sa môžu použiť takto:
  - a) na účely, na ktoré bol tím vytvorený,
  - b) za predpokladu predchádzajúceho súhlasu členského štátu, v ktorom sa informácia stala dostupná, na odhaľovanie, vyšetrovanie a trestné stíhanie iných trestných činov; taký súhlas možno odmietnuť len v prípadoch, ak by ich použitie ohrozilo vyšetrovanie na území dotknutého členského štátu, alebo v prípadoch, keď by členský štát mohol odmietnuť poskytnutie právnej pomoci,
  - c) na zabránenie bezprostrednému a vážnemu ohrozeniu verejnej bezpečnosti a bez toho, aby bolo dotknuté písmeno b), ak sa následne začne vyšetrovanie trestného činu,
  - d) na iné účely, ak sa tak dohodli členské štáty, ktoré vytvorili tím.
11. Týmto článkom nie sú dotknuté iné existujúce ustanovenia alebo dohody o vytvorení alebo činnosti spoločných vyšetrovacích tímov.
12. V rozsahu, v akom to dovoľuje právny poriadok dotknutých členských štátov alebo ustanovenia právneho nástroja použiteľného medzi nimi, možno dohodnúť, aby sa na činnosti tímu zúčastnili aj iné osoby ako zástupcovia príslušných orgánov členských štátov, ktoré vytvorili spoločný vyšetrovací tím. K takým osobám môžu napríklad patriť zástupcovia orgánov zriadených podľa Zmluvy o Európskej únii. Na také osoby sa nevzťahujú práva, ktoré tento článok priznáva členom alebo prideleným členom tímu, ak dohoda výslovne nestanoví inak.

Článok 14

Utajené vyšetrovanie

1. Dožadujúci a dožiadaný členský štát sa môžu dohodnúť na vzájomnej pomoci pri uskutočňovaní vyšetrovania trestných činov agentmi vystupujúcimi utajene alebo pod legendou (utajené vyšetrovanie).
2. Rozhodnutie na základe žiadosti vydajú v každom jednotlivom prípade príslušné orgány dožiadaného členského štátu s prihliadnutím na vnútroštátny právny poriadok a postupy tohto členského štátu. Trvanie utajeného vyšetrovania, podrobné podmienky a právne postavenie dotknutých agentov počas utajeného vyšetrovania sa dohodnú medzi členskými štátmi s prihliadnutím na ich vnútroštátny právny poriadok a postupy.
3. Utajené vyšetrovanie sa vykoná podľa vnútroštátneho právneho poriadku a postupov členských štátov, na ktorých území sa má utajené vyšetrovanie uskutočniť. Dotknuté členské štáty spolupracujú, aby zabezpečili riadnu prípravu a dohľad nad utajeným vyšetrovaním a urobili opatrenia na ochranu bezpečnosti agentov vystupujúcich utajene alebo pod legendou.
4. Súčasne s oznámením podľa článku 27 ods. 2 môže ktorýkoľvek členský štát vyhlásiť, že nie je viazaný týmto článkom. Také vyhlásenie môže kedykoľvek odvolať.

Článok 15

Trestnoprávna zodpovednosť týkajúca sa verejných činiteľov

Počas činností uvedených v článkoch 12, 13 a 14 sa verejní činitelia iného členského štátu, ako je ten, kde sa činnosť vykonáva, považujú za verejných činiteľov tohto druhého členského štátu, ak ide o trestné činy spáchané nimi alebo proti nim.

Článok 16

Občianskoprávna zodpovednosť týkajúca sa verejných činiteľov

1. Ak podľa článkov 12, 13 a 14 verejní činitelia jedného členského štátu pôsobia na území iného členského štátu, je prvý členský štát zodpovedný za akúkoľvek škodu nimi spôsobenú počas ich činnosti, a to podľa právneho poriadku členského štátu, na ktorého území pôsobia.
2. Členský štát, na ktorého území bola spôsobená škoda podľa odseku 1, poskytne náhradu za škodu za podmienok, ktoré by sa uplatnili na škodu spôsobenú jeho verejnými činiteľmi.
3. Členský štát, ktorého verejní činitelia spôsobili škodu akejkoľvek osobe na území druhého členského štátu, uhradí druhému členskému štátu v plnom rozsahu sumu, ktorú tento členský štát zaplatil poškodeným alebo oprávneným osobám.
4. Bez toho, aby bola dotknutá možnosť uplatnenia vlastných práv voči tretím osobám, a s výnimkou odseku 3 nebude žiadny členský štát v prípadoch uvedených v odseku 1 vyžadovať náhradu jemu spôsobenej škody od iného členského štátu.

HLAVA III

ODPOČÚVANIE TELEKOMUNIKAČNEJ PREVÁDZKY

Článok 17

Orgány príslušné na nariadenie odpočúvania telekomunikačnej prevádzky

Na účely použitia ustanovení článkov 18, 19 a 20 sa „príslušným orgánom“ rozumie justičný orgán, alebo ak justičný orgán nemá žiadnu právomoc v oblasti, na ktorú sa vzťahujú tieto ustanovenia, zodpovedajúci príslušný orgán určený podľa článku 24 ods. 1 písm. e) a konajúci na účely vyšetrovania trestných činov.

Článok 18

Žiadosti o odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky

1. Na účely vyšetrovania trestných činov môže príslušný orgán dožadujúceho členského štátu, v súlade s požiadavkami svojho vnútroštátneho práva, požiadať príslušný orgán dožiadaného členského štátu
  - a) o odpočúvanie a okamžitý prenos telekomunikačnej prevádzky dožadujúcemu členskému štátu alebo
  - b) o odpočúvanie, záznam a následný prenos záznamu telekomunikačnej prevádzky dožadujúcemu členskému štátu.
2. Žiadosti podľa odseku 1 možno podať v súvislosti s použitím telekomunikačných zariadení odpočúvanej osoby, ak sa dotknutá osoba nachádza
  - a) v dožadujúcom členskom štáte a dožadujúci členský štát potrebuje technickú pomoc dožiadaného členského štátu na odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky dotknutej osoby,
  - b) v dožadujúcom členskom štáte a telekomunikačná prevádzka dotknutej osoby môže byť odpočúvaná v tomto členskom štáte,
  - c) v trefom členskom štáte, ktorý bol upovedomený podľa článku 20 ods. 2 písm. a), a dožadujúci členský štát potrebuje technickú pomoc dožiadaného členského štátu na odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky dotknutej osoby.
3. Odchyľne od článku 14 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci a článku 37 Beneluxskej zmluvy žiadosti podľa tohto článku obsahujú

- a) označenie orgánu, ktorý podáva žiadosť,
  - b) potvrdenie, že bol zákonne vydaný príkaz alebo rozkaz na odpočúvanie v súvislosti s vyšetrovaním trestných činov,
  - c) informácie na účely zistenia totožnosti odpočúvanej osoby,
  - d) popis konania, ktoré má znaky trestného činu a ktorý je predmetom vyšetrovania trestných činov,
  - e) požadovaný čas trvania odpočúvania, a
  - f) ak je to možné, poskytnutie dostatočných technických údajov, najmä príslušného čísla sieťového pripojenia, aby sa zabezpečilo vybavenie žiadosti.
4. V prípade žiadosti podľa odseku 2 písm. b) sa v ňom uvedie aj opis skutkového stavu. Dožiadaný členský štát môže žiadať akékoľvek ďalšie informácie, ktoré mu umožnia rozhodnúť, či by prijal žiadané opatrenie v podobnom vnútroštátnom prípade.
  5. Dožiadaný členský štát sa zaväzuje vybaviť žiadosť podľa odseku 1 písm. a)
    - a) v prípade žiadosti podľa odseku 2 písm. a) a c) potom, ako sa mu poskytnú informácie podľa odseku 3; dožiadaný členský štát môže povoliť vykonanie odpočúvania bez ďalších náležitostí,
    - b) v prípade žiadosti podľa odseku 2 písm. b) potom, ako sa mu poskytnú informácie podľa odsekov 3 a 4, a ak by žiadané opatrenie prijal v podobnom vnútroštátnom prípade. Dožiadaný členský štát môže podmieniť svoj súhlas akýmikoľvek podmienkami, ktoré by sa museli splniť v podobnom vnútroštátnom prípade.
  6. Ak okamžitý prenos nie je možný, dožiadaný členský štát sa zaväzuje vyhovieť žiadostiam podľa odseku 1 písm. b) potom, ako sa mu poskytnú informácie podľa odsekov 3 a 4, a ak by žiadané opatrenie prijal v podobnom vnútroštátnom prípade; dožiadaný členský štát môže podmieniť svoj súhlas akýmikoľvek podmienkami, ktoré by museli byť splnené v podobnom vnútroštátnom prípade.
  7. Súčasne s oznámením podľa článku 27 ods. 2 môže ktorýkoľvek členský štát vyhlásiť, že je viazaný odsekom 6 iba vtedy, ak nie je schopný zabezpečiť okamžitý prenos. V takom prípade môže druhý členský štát uplatniť zásadu vzájomnosti.
  8. Pri podávaní žiadosti podľa odseku 1 písm. b) môže dožadujúci členský štát v osobitne odôvodnených prípadoch tiež požiadať o prepis záznamu. Dožiadaný členský štát posúdi také žiadosti v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom a postupmi tohto členského štátu.
  9. Členský štát, ktorému sa poskytnú informácie podľa odsekov 3 a 4, zachová dôvernosc týchto informácií v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom.

Článok 19

Odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky na vlastnom území prostredníctvom poskytovateľov služieb

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa systémy telekomunikačných služieb prevádzkované prostredníctvom ústredne na ich území, ktoré nie sú priamo dostupné na zákonné odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky dotknutej osoby nachádzajúcej sa na území iného členského štátu, mohli priamo prístupniť na zákonné odpočúvanie tomuto členskému štátu prostredníctvom určeného sprostredkujúceho poskytovateľa služieb nachádzajúceho sa na jeho území.
2. V prípade uvedenom v odseku 1 sú príslušné orgány členského štátu oprávnené, na účely vyšetrovania trestných činov, v súlade s platným vnútroštátnym právom a za predpokladu, že odpočúvaná osoba sa nachádza na území tohto členského štátu, uskutočniť odpočúvanie prostredníctvom určeného poskytovateľa služieb prítomného na jeho území bez zapojenia členského štátu, na ktorého území sa ústredňa nachádza.
3. Odsek 2 sa použije aj v prípade, keď sa odpočúvanie uskutočňuje na základe žiadosti podanej podľa článku 18 ods. 2 písm. b).
4. Žiadne ustanovenia tohto článku nebránia členskému štátu, aby zaslal žiadosť členskému štátu, na ktorého území je umiestnená ústredňa, na zákonné odpočúvanie telekomunikačnej

prevádzky v súlade s článkom 18, najmä ak v dožadujúcom členskom štáte nepôsobí žiaden sprostredkujúci poskytovateľ služieb.

Článok 20

Odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky bez technickej pomoci iného členského štátu

1. Bez toho, aby tým boli dotknuté všeobecné zásady medzinárodného práva, ako aj ustanovenia článku 18 ods. 2 písm. c), vzťahujú sa záväzky podľa tohto článku na príkazy na odpočúvanie vydané alebo povolené príslušným orgánom jedného členského štátu v priebehu vyšetrovania trestných činov, ktoré má charakter vyšetrovania nasledujúceho po spáchaní určitého trestného činu vrátane pokusov o spáchanie trestného činu, ak sú trestné podľa vnútroštátneho právneho poriadku, s cieľom zistiť totožnosť, zadržať, obviňiť, stíhať alebo odsúdiť ich páchatelov.
2. Ak na účely vyšetrovania trestných činov odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky povolí príslušný orgán členského štátu (ďalej len „odpočúvajúci členský štát“) a telekomunikačná adresa odpočúvanej osoby uvedenej v príkaze na odpočúvanie sa používa na území iného členského štátu (ďalej len „upovedomený členský štát“), od ktorého sa nevyžaduje žiadna technická pomoc na uskutočnenie odpočúvania, odpočúvajúci členský štát informuje upovedomený členský štát o odpočúvaní
  - a) pred odpočúvaním v prípadoch, ak je odpočúvávajúcemu členskému štátu v čase vydania príkazu na odpočúvanie známe, že odpočúvaná osoba sa nachádza na území upovedomeného členského štátu,
  - b) v ostatných prípadoch okamžite po tom, ako sa dozvie, že odpočúvaná osoba sa nachádza na území upovedomeného členského štátu.
3. Informácie, ktoré má odpočúvajúci členský štát oznámiť, musia obsahovať
  - a) označenie orgánu, ktorý vydal príkaz na odpočúvanie,
  - b) potvrdenie, že bol zákonne vydaný príkaz na odpočúvanie v súvislosti s vyšetrovaním trestných činov,
  - c) informácie na účely zistenia totožnosti odpočúvanej osoby,
  - d) popis konania, ktoré má znaky trestného činu a ktorý je predmetom vyšetrovania trestných činov, a
  - e) predpokladaný čas trvania odpočúvania.
4. Ak bol členský štát upovedomený podľa odsekov 2 a 3, postupuje sa takto:
  - a) Po získaní informácií poskytnutých podľa odseku 3 príslušný orgán upovedomeného členského štátu bezodkladne a najneskôr do 96 hodín odpovie odpočúvávajúcemu členskému štátu s cieľom
    - i) umožniť uskutočnenie odpočúvania alebo pokračovanie v ňom; upovedomený členský štát môže podmieniť svoj súhlas akýmkoľvek podmienkami, ktoré by museli byť splnené v podobnom vnútroštátnom prípade,
    - ii) požiadať, aby sa odpočúvanie neuskutočnilo alebo aby bolo ukončené v prípade, ak by odpočúvanie nebolo povolené podľa vnútroštátneho právneho poriadku upovedomeného členského štátu alebo z dôvodov uvedených v článku 2 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci; ak upovedomený členský štát stanoví takú požiadavku, poskytne písomné odôvodnenie svojho rozhodnutia,
    - iii) požiadať v prípadoch uvedených v bode ii), aby sa akýkoľvek materiál už získaný odpočúvaním, keď bola dotknutá osoba na jeho území, nesmel použiť alebo aby sa smel použiť iba za podmienok, ktoré určí; upovedomený členský štát informuje odpočúvajúci členský štát o dôvodoch, ktoré odôvodňujú uvedené podmienky,
    - iv) požiadať o krátke predĺženie pôvodnej 96-hodinovej lehoty najviac o osem dní, ktoré sa dohodne s odpočúvajúcim členským štátom, aby mohol uskutočniť postupy podľa svojho vnútroštátneho právneho poriadku; upovedomený členský štát písomne oznámi odpočúvávajúcemu členskému štátu podmienky, ktoré podľa jeho vnútroštátneho právneho poriadku odôvodňujú požadované predĺženie lehoty.

- b) Až do prijatia rozhodnutia upovedomeným členským štátom podľa písmena a) bodu i) alebo bodu ii) odpočívajúci členský štát
- i) môže pokračovať v odpočívaní a
  - ii) nesmie použiť materiál už získaný odpočíváním okrem prípadov,
    - ak sa dotknuté členské štáty dohodnú inak, alebo
    - na účely prijatia naliehavých opatrení na zabránenie bezprostrednému a vážnemu ohrozeniu verejnej bezpečnosti. Upovedomený členský štát sa informuje o každom takom použití a o jeho dôvodoch.
- c) Upovedomený členský štát môže požiadať o opis skutkového stavu prípadu a o akékoľvek ďalšie informácie potrebné na to, aby mu umožnili rozhodnúť, či by odpočívanie bolo povolené v podobnom vnútroštátnom prípade. Taká žiadosť sa netýka uplatňovania ustanovení písmena b), ak sa upovedomený členský štát a odpočívajúci členský štát nedohodnú inak.
- d) Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby bola odpoveď poskytnutá v lehote do 96 hodín. Na tento účel určia kontaktné miesta s 24-hodinovou službou a uvedú ich vo vyhláseniach podľa článku 24 ods. 1 písm. e).
5. Upovedomený členský štát zachová dôvernosc informácií poskytnutých podľa odseku 3 v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom.
6. Ak sa odpočívajúci členský štát domnieva, že informácie, ktoré sa majú poskytnúť podľa odseku 3, sú obzvlášť citlivej povahy, možno ich zaslať príslušnému orgánu prostredníctvom osobitného orgánu, ak sa tak dohodlo na dvojstrannom základe medzi dotknutými členskými štátmi.
7. Súčasne s oznámením podľa článku 27 ods. 2 alebo kedykoľvek potom, môže ktorýkoľvek členský štát vyhlásiť, že nebude potrebné poskytnúť mu informácie o odpočívaní uvedené v tomto článku.

Článok 21

Zodpovednosť za náklady vynaložené telekomunikačnými operátormi

Náklady, ktoré vzniknú telekomunikačným operátorom alebo poskytovateľom služieb pri výkone žiadostí podľa článku 18, znáša dožadujúci členský štát.

Článok 22

Dvojstranné dohody

Žiadne ustanovenie tejto hlavy nebráni uzavretiu akýchkoľvek dvojstranných alebo mnohostranných dohôd medzi členskými štátmi na účely uľahčenia využitia súčasných a budúcich technických možností týkajúcich sa zákonného odpočívania telekomunikačnej prevádzky.

HLAVA IV

Článok 23

Ochrana osobných údajov

1. Osobné údaje poskytnuté na základe tohto dohovoru môže členský štát, ktorému boli odovzdané, použiť
  - a) na účely konania, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor,
  - b) na iné súdne alebo správne konania priamo súvisiace s konaniami uvedenými v písmene a),
  - c) na účely zabránenia bezprostrednému a vážnemu ohrozeniu verejnej bezpečnosti,
  - d) na akýkoľvek iný účel iba s predchádzajúcim súhlasom poskytujúceho členského štátu, ak príslušný členský štát nezískal súhlas priamo od dotknutej osoby.
2. Tento článok sa použije aj na osobné údaje, ktoré neboli poskytnuté, ale sa získali inak podľa tohto dohovoru.

3. So zreteľom na okolnosti jednotlivých prípadov môže poskytujúci členský štát požiadať členský štát, ktorému boli osobné údaje odovzdané, aby podal informácie o použití takých údajov.
4. Ak boli stanovené podmienky na použitie osobných údajov podľa článku 7 ods. 2, článku 18 ods. 5 písm. b), článku 18 ods. 6 alebo článku 20 ods. 4, tieto podmienky majú prednosť. Ak neboli stanovené žiadne také podmienky, použije sa tento článok.
5. Ustanovenia článku 13 ods. 10 majú prednosť pred týmto článkom, ak ide o informácie získané podľa článku 13.
6. Tento článok sa nevzťahuje na osobné údaje získané členským štátom podľa tohto dohovoru a pochádzajúce z tohto členského štátu.
7. Luxembursko môže pri podpise tohto dohovoru vyhlásiť, že v prípade, ak poskytne osobné údaje v zmysle tohto dohovoru inému členskému štátu, použije sa toto ustanovenie:

S výhradou odseku 1 písm. c) môže Luxembursko so zreteľom na okolnosti jednotlivých prípadov požadovať, že s výnimkou prípadu, ak príslušný členský štát získal súhlas od dotknutej osoby, môžu sa osobné údaje použiť na účely podľa odseku 1 písm. a) a b) iba s predchádzajúcim súhlasom Luxemburska vo vzťahu ku konaniam, pri ktorých by Luxembursko mohlo odmietnuť alebo obmedziť zaslanie alebo použitie osobných údajov v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru alebo s nástrojmi uvedenými v článku 1.

Ak v konkrétnom prípade Luxembursko odmietne dať súhlas s vykonaním žiadosti členského štátu podľa odseku 1, musí svoje rozhodnutie písomne odôvodniť.

HLAVA V ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 24 Vyhlásenia

1. Súčasne s oznámením uvedeným v článku 27 ods. 2 vydá každý členský štát vyhlásenie, v ktorom uvedie názvy orgánov okrem tých, ktoré sú uvedené v Európskom dohovore o vzájomnej pomoci a v Beneluxskej zmluve, príslušných na uplatňovanie tohto dohovoru a na uplatňovanie ustanovení o vzájomnej pomoci v trestných veciach z nástrojov uvedených v článku 1 ods. 1 o vzájomnej pomoci v trestných veciach, medzi členskými štátmi, a to najmä:
  - a) príslušných správnych orgánov podľa článku 3 ods. 1, ak existujú,
  - b) jedného alebo viacerých ústredných orgánov na účely použitia článku 6, ako aj orgánov príslušných na vybavovanie žiadostí uvedených v článku 6 ods. 8,
  - c) policajných alebo colných orgánov príslušných na účely článku 6 ods. 5, ak existujú,
  - d) správnych orgánov príslušných na účely článku 6 ods. 6, ak existujú, a
  - e) orgánu alebo orgánov príslušných na účely použitia článkov 18 a 19 a článku 20 ods. 1 až 5.
2. Vyhlásenia vydané podľa odseku 1 možno kedykoľvek úplne alebo čiastočne doplniť alebo zmeniť rovnakým postupom.

Článok 25 Výhrady

Výhrady k tomuto dohovoru nie sú prípustné okrem prípadov, ktoré sú výslovne uvedené v jeho ustanoveniach.

Článok 26 Územná pôsobnosť

Tento dohovor sa bude uplatňovať na Gibraltár od rozšírenia pôsobnosti Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci na Gibraltár.

Spojené kráľovstvo písomne oznámi predsedovi Rady svoj zámer uplatňovať dohovor na Normanské ostrovy a na ostrov Man po rozšírení pôsobnosti Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci na tieto územia. Rada o tejto žiadosti rozhodne jednomyseľne.

Článok 27

Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor podlieha prijatiu členskými štátmi v súlade s ich príslušnými ústavnými požiadavkami.
2. Členské štáty oznámia generálnemu tajomníkovi Rady Európskej únie ukončenie ústavných postupov na prijatie tohto dohovoru.
3. Tento dohovor nadobudne platnosť pre osem dotknutých členských štátov po uplynutí 90 dní od oznámenia podľa odseku 2 zo strany štátu, ktorý bol členom Európskej únie v čase prijatia aktu Rady o vypracovaní tohto dohovoru a ktorý ako ôsmy ukončí tento formálny postup.
4. Každé oznámenie členského štátu po doručení ôsmeho oznámenia uvedeného v odseku 2 má taký účinok, že po uplynutí 90 dní od takéhoto následného oznámenia nadobudne tento dohovor platnosť medzi týmto členským štátom a tými členskými štátmi, pre ktoré už nadobudol platnosť.
5. Pred nadobudnutím platnosti dohovoru podľa odseku 3 môže každý členský štát súčasne s oznámením podľa odseku 2 alebo kedykoľvek neskôr vyhlásiť, že bude uplatňovať tento dohovor vo vzťahoch s členskými štátmi, ktoré vydali rovnaké vyhlásenie. Takéto vyhlásenia nadobudnú platnosť po uplynutí 90 dní od dátumu ich uloženia.
6. Tento dohovor sa vzťahuje na vzájomnú pomoc začatú po dni nadobudnutia jeho platnosti alebo po dni, od ktorého sa medzi dotknutými členskými štátmi začne uplatňovať podľa odseku 5.

Článok 28

Pristúpenie nových členských štátov

1. Tento dohovor je otvorený na pristúpenie každému štátu, ktorý sa stane členom Európskej únie.
2. Znenie tohto dohovoru v jazyku prístupujúceho štátu vyhotovené Radou Európskej únie je autentické.
3. Listiny o pristúpení sa uložia u depozitára.
4. Tento dohovor nadobudne platnosť pre každý štát, ktorý k nemu pristúpi, po uplynutí 90 dní od uloženia jeho listiny o pristúpení alebo dňom nadobudnutia platnosti tohto dohovoru, ak ten v čase uplynutia uvedenej 90-dňovej lehoty ešte nenadobudol platnosť.
5. Ak tento dohovor ešte nenadobudol platnosť v čase uloženia ich listiny o pristúpení, uplatní sa vo vzťahu k prístupujúcim členským štátom článok 27 ods. 5.

Článok 29

Nadobudnutie platnosti pre Island a Nórsko

1. Bez toho aby bol dotknutý článok 8 Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskeho kráľovstva o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a rozvoji schengenského *acquis* („dohoda o pridružení“), ustanovenia uvedené v článku 2 ods. 1 nadobudnú platnosť pre Island a Nórsko po uplynutí 90 dní od doručenia informácií podľa článku 8 ods. 2 dohody o pridružení Rade a Komisii o splnení ich ústavných požiadaviek, v ich vzájomných vzťahoch s každým členským štátom, pre ktorý už tento dohovor nadobudol platnosť podľa článku 27 ods. 3 alebo 4.
2. Každé nadobudnutie platnosti tohto dohovoru pre členský štát po nadobudnutí platnosti ustanovení článku 2 ods. 1 pre Island a Nórsko umožňuje tiež uplatnenie týchto ustanovení vo vzájomných vzťahoch medzi týmto členským štátom a Islandom a Nórskom.
3. Ustanovenia článku 2 ods. 1 sa v žiadnom prípade nestanú záväznými pre Island a Nórsko pred dátumom, ktorý sa upresní v súlade s článkom 15 ods. 4 dohody o pridružení.

4. Bez toho aby boli dotknuté odseky 1, 2 a 3, ustanovenia článku 2 ods. 1 nadobudnú platnosť pre Island a Nórsko najneskôr v deň nadobudnutia platnosti tohto dohovoru pre pätnásť štát, ktorý je členom Európskej únie v čase prijatia aktu o vypracovaní tohto dohovoru Radou.

Článok 30

Depozitár

1. Depozitárom tohto dohovoru je generálny tajomník Rady Európskej únie.
2. Depozitár uverejní v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev informácie o pokroku v prijímaní a pristúpení, vo vyhláseniach a výhradách a taktiež akékoľvek oznámenie týkajúce sa tohto dohovoru.

V Bruseli dvadsiateho deviateho mája roku dvetisíc v jednom vyhotovení v anglickom, dánskom, fínskom, francúzskom, gréckom, holandskom, írskom, nemeckom, portugalskom, španielskom, švédskom a talianskom jazyku, pričom sú všetky znenia rovnako autentické; tento originál sa uloží do archívu Generálneho sekretariátu Rady Európskej únie. Generálny tajomník zašle každému členskému štátu jeho overenú kópiu.

VYHLÁSENIA

Vyhlásenie Rady k článku 10 ods. 9

Pri zvažovaní prijatia nástroja uvedeného v článku 10 ods. 9 Rada zohľadní záväzky členských štátov podľa Európskeho dohovoru o ľudských právach.

Vyhlásenie Spojeného kráľovstva k článku 20

Toto vyhlásenie tvorí odsúhlasenú, neoddeliteľnú súčasť dohovoru.

V Spojenom kráľovstve sa článok 20 uplatní vzhľadom na príkazy na odpočúvanie vydané ministrom vnútra policajnej služby alebo Kráľovskému úradu pre clá a spotrebné dane v prípade, že v súlade s vnútroštátnym právom o odpočúvaní telekomunikačnej prevádzky je uvádzaným účelom príkazu vyšetrovanie závažného trestného činu. Uplatní sa taktiež na príkazy vydané bezpečnostnou službou v prípade, že to v súlade s vnútroštátnym právnym predpisom slúži na podporu vyšetrovania, ktoré vykazuje vlastnosti opísané v článku 20 ods. 1.

PROTOKOL k Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie, vypracovanému Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY tohto protokolu, členské štáty Európskej únie,

ODVOLÁVAJÚC sa na akt Rady zo 16. októbra 2001, ktorým sa vypracúva Protokol k Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie,

BERÚC DO ÚVAHY závery, ktoré prijala Európska rada na zasadnutí v Tampere 15. a 16. októbra 1999 a potrebu realizovať ich okamžite, aby sa vytvoril priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti,

MAJÚC NA PAMÄTI odporúčanie, ktoré predložili odborníci pri prezentácii správ o vzájomnom hodnotení na základe jednotnej akcie Rady 97/827/SVV z 5. decembra 1997, ktorá stanovuje mechanizmus na hodnotenie uplatňovania a vykonávania medzinárodných záväzkov v boji proti organizovanému zločinu na národnej úrovni,¹⁾

PRESVEDČENÍ o potrebe ďalších opatrení v oblasti vzájomnej pomoci v trestných veciach na účel boja proti zločinnosti, a to najmä v oblasti organizovanej trestnej činnosti, prania špinavých peňazí a finančných zločinov,

SA DOHODLI NA ĎALEJ UVEDENÝCH USTANOVENIACH, ktoré sa pripoja a tvoria neoddeliteľnú súčasť Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie z 29. mája 2000²⁾ (ďalej len „dohovor o vzájomnej pomoci z roku 2000“).

Článok 1

Žiadosť o informácie o bankových účtoch

1. Každý členský štát prijme za podmienok stanovených v tomto článku opatrenia potrebné na to, aby v odpovedi na žiadosť zaslanú iným členským štátom určil, či fyzická, alebo právnická osoba, proti ktorej sa vedie vyšetrovanie, má alebo kontroluje jeden alebo viacero účtov akéhokoľvek druhu v ktorejkoľvek banke nachádzajúcej sa na jeho území, a ak áno, aby poskytol všetky podrobnosti o zistených účtoch.

Na žiadosť a v rozsahu, v ktorom môžu byť poskytnuté v primeranej lehote, vzťahujú sa tieto informácie aj na účty, ku ktorým má osoba, proti ktorej sa vedie vyšetrovanie, oprávnenie.

2. Povinnosť uložená týmto článkom sa uplatní iba v rozsahu, v ktorom má banka, ktorá vedie účet, tieto informácie k dispozícii.
3. Povinnosť uložená týmto článkom sa uplatní, ak sa vyšetrovanie týka

– trestného činu, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie s hornou hranicou najmenej štyri roky v dožadujúcom štáte a najmenej dva roky v dožiadanom štáte, alebo

– trestného činu uvedeného v článku 2 Dohovoru z roku 1995 o zriadení Európskeho policajného úradu (dohovor o Europole) alebo v prílohe k tomuto dohovoru v znení zmien a doplnení, alebo

– trestného činu uvedeného v Dohovore z roku 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev, v jeho protokole z roku 1996 alebo v jeho druhom protokole z roku 1997 v rozsahu, v ktorom sa naň nevzťahuje dohovor o Europole.

4. Dožadujúci orgán v žiadosti uvedie,

– prečo považuje požadované informácie za také, ktoré pravdepodobne budú mať podstatný význam na účely vyšetrovania trestného činu,

– z akých dôvodov predpokladá, že banky v dožiadanom členskom štáte vedú daný účet, a v rozsahu, v akom je to možné, ktorých bánk sa to môže týkať,

– všetky dostupné informácie, ktoré môžu uľahčiť vykonanie žiadosti.

5. Členské štáty môžu podmieniť vykonanie žiadosti podľa tohto článku rovnakými podmienkami, aké uplatňujú vo vzťahu k žiadostiam o prehliadku a zaistenie.
6. Rada môže v súlade s článkom 34 ods. 2 písm. c) Zmluvy o Európskej únii rozhodnúť o rozšírení pôsobnosti odseku 3.

Článok 2

Žiadosti o informácie o bankových operáciách

1. Na žiadosť dožadujúceho štátu poskytne dožiadaný štát údaje o určitých bankových účtoch a bankových operáciách, ktoré sa uskutočnili za určité obdobie prostredníctvom jedného alebo niekoľkých účtov uvedených v žiadosti vrátane akýchkoľvek údajov o účte odosielateľa alebo príjemcu.
2. Povinnosť uložená týmto článkom sa uplatní iba v rozsahu, v ktorom má banka, ktorá vedie účet, tieto informácie k dispozícii.
3. Dožadujúci členský štát vo svojej žiadosti uvedie, prečo považuje požadované informácie za relevantné na účely vyšetrovania trestného činu.
4. Členské štáty môžu podmieniť vykonanie žiadosti podľa tohto článku rovnakými podmienkami, aké uplatňujú vo vzťahu k žiadostiam o prehliadku a zaistenie.

Článok 3

Žiadosti o sledovanie bankových operácií

1. Každý členský štát sa zaväzuje zabezpečiť, že bude na žiadosť iného členského štátu schopný sledovať počas presne určeného obdobia bankové operácie vykonávané prostredníctvom jedného alebo viacerých účtov uvedených v žiadosti a výsledky sledovania oznámí dožadujúcemu členskému štátu.
2. Dožadujúci členský štát vo svojej žiadosti uvedie, prečo považuje požadované informácie za relevantné na účely vyšetrovania trestného činu.
3. Rozhodnutie o sledovaní vydajú v každom jednotlivom prípade príslušné orgány dožiadaného členského štátu pri náležitom zohľadnení vnútroštátneho právneho poriadku tohto členského štátu.
4. Praktické otázky týkajúce sa sledovania sa dohodnú medzi príslušnými orgánmi dožadujúceho a dožiadaného členského štátu.

Článok 4

Dôvernosť

Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby banky neprezradili klientovi alebo iným tretím osobám, že dožadujúcemu štátu boli poskytnuté informácie v súlade s článkami 1, 2 alebo 3 alebo že prebieha vyšetrovanie.

Článok 5

Informačná povinnosť

Ak príslušný orgán dožiadaného členského štátu pri vykonávaní žiadosti o vzájomnú pomoc usúdi, že by bolo vhodné začať vyšetrovanie, ktoré sa pôvodne nepredpokladalo alebo ktoré nemohlo byť upresnené v čase podania žiadosti, bezodkladne o tom informuje dožadujúci orgán, aby mu umožnil prijať ďalšie opatrenia.

Článok 6

Dodatočné žiadosti o vzájomnú pomoc

1. Ak príslušný orgán dožadujúceho členského štátu podáva žiadosť o vzájomnú pomoc, ktorá dopĺňa pôvodnú žiadosť, nevyžaduje sa poskytnutie informácií, ktoré už boli poskytnuté v pôvodnej žiadosti. Dodatočná žiadosť musí obsahovať informácie potrebné na identifikáciu pôvodnej žiadosti.
2. Ak sa príslušný orgán, v súlade s platnými ustanoveniami, ktorý podal žiadosť o vzájomnú pomoc, zúčastňuje na výkone žiadosti v dožiadanom členskom štáte, môže bez vplyvu na článok 6 ods. 3 dohovoru o vzájomnej pomoci z roku 2000 podať dodatočnú žiadosť priamo príslušnému orgánu dožiadaného členského štátu, v ktorom je prítomný.

Článok 7

Bankové tajomstvo

Členský štát nepoužije bankové tajomstvo ako dôvod na odmietnutie akejkoľvek spolupráce týkajúcej sa žiadosti iného členského štátu o vzájomnú pomoc.

Článok 8

Fiškálne trestné činy

1. Vzájomnú pomoc nemožno odmietnuť iba na základe toho, že žiadosť sa týka trestného činu, ktorý dožiadaný členský štát považuje za fiškálny trestný čin.
2. Ak členský štát podmienil vykonanie žiadosti o prehliadku a zaistenie tým, aby trestný čin, ktorý je predmetom žiadosti, bol trestným aj podľa jeho právneho poriadku, je táto podmienka vo vzťahu k trestným činom uvedeným v odseku 1 splnená, ak tento trestný čin zodpovedá trestnému činu rovnakej povahy podľa jeho právneho poriadku.

Žiadosť nemožno odmietnuť na základe toho, že právny poriadok dožiadaného členského štátu neukladá rovnaký druh dane alebo poplatku alebo neobsahuje predpisy rovnakého druhu o daniach, poplatkoch, clách alebo devízach ako právny poriadok dožadujúceho členského štátu.

3. Tým sa ruší článok 50 schengenského vykonávacieho dohovoru.

Článok 9

Politické trestné činy

1. Na účely vzájomnej právnej pomoci medzi členskými štátmi nesmie dožiadaný členský štát považovať žiaden trestný čin za politický trestný čin, za trestný čin súvisiaci s politickým trestným činom alebo trestný čin politicky motivovaný.
2. Každý členský štát môže súčasne s oznámením uvedeným v článku 13 ods. 2 vyhlásiť, že odsek 1 bude uplatňovať iba vo vzťahu
  - a) k trestným činom uvedeným v článkoch 1 a 2 Európskeho dohovoru o potlačovaní terorizmu z 27. januára 1997, a
  - b) k trestným činom zločinného spolčenia alebo účasti na zločinnom spolčení, ktoré zodpovedajú konaniu opísanému v článku 3 ods. 4 Dohovoru z 27. septembra 1996 o vydávaní osôb medzi členskými štátmi Európskej únie a ktoré sú zamerané na spáchanie jedného alebo viacerých trestných činov uvedených v článkoch 1 a 2 Európskeho dohovoru o potlačovaní terorizmu.
3. Výhrady uplatnené podľa článku 13 Európskeho dohovoru o potlačovaní terorizmu sa nepoužijú na vzájomnú právnu pomoc medzi členskými štátmi.

Článok 10

Postúpenie odmietnutých žiadostí Rade a účasť Eurojustu

1. Ak sa žiadosť odmietne na základe

– článku 2 písm. b) Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci alebo článku 22 ods. 2 písm. b) Beneluxskej zmluvy, alebo

– článku 51 schengenského vykonávacieho dohovoru alebo článku 5 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci, alebo

– článku 1 ods. 5 alebo článku 2 ods. 4 tohto protokolu,

a dožadujúci členský štát trvá na svojej žiadosti a nemožno nájsť iné riešenie, dožiadaný členský štát postúpi odôvodnené zamietavé rozhodnutie Rade pre informáciu a prípadné vyhodnotenie fungovania justičnej spolupráce medzi členskými štátmi.

- Príslušné orgány dožadujúceho štátu môžu Eurojustu po jeho zriadení podať správu o akýchkoľvek problémoch, s ktorými sa stretli pri vybavovaní žiadosti vo vzťahu k ustanoveniam uvedeným v odseku 1, aby sa umožnilo praktické riešenie v súlade s ustanoveniami uvedenými v právnom nástroji, ktorým sa zriaďuje Eurojust.

Článok 11

Výhrady

Výhrady k tomuto protokolu nie sú prípustné okrem výhrad podľa článku 9 ods. 2.

Článok 12

Územná pôsobnosť

Tento dohovor sa použije na Gibraltár odo dňa nadobudnutia účinnosti dohovoru o vzájomnej pomoci z roku 2000 na Gibraltár v súlade s článkom 26 tohto dohovoru.

Článok 13

Nadobudnutie platnosti

- Tento protokol podlieha prijatiu členskými štátmi v súlade s ich príslušnými ústavnými požiadavkami.
- Členské štáty oznámia generálnemu tajomníkovi Rady Európskej únie ukončenie ústavných postupov na prijatie tohto protokolu.
- Tento protokol nadobudne platnosť pre osem dotknutých členských štátov po uplynutí 90 dní od oznámenia podľa odseku 2 zo strany štátu, ktorý bol členom Európskej únie v čase prijatia aktu Rady o vypracovaní tohto protokolu a ktorý ako ôsmy ukončí tento formálny postup. Ak však dohovor o vzájomnej pomoci z roku 2000 k tomuto dňu nenadobudol platnosť, tento protokol nadobudne platnosť dňom, ktorým tento dohovor nadobudne platnosť.
- Každé oznámenie členského štátu po nadobudnutí platnosti tohto protokolu podľa odseku 3 má taký účinok, že po uplynutí 90 dní od takéhoto následného oznámenia nadobudne tento protokol platnosť medzi týmto členským štátom a tými členskými štátmi, pre ktoré protokol už nadobudol platnosť.
- Pred nadobudnutím platnosti tohto protokolu v súlade s odsekom 3 môže ktorýkoľvek členský štát súčasne s oznámením uvedeným v odseku 2 alebo kedykoľvek neskôr vyhlásiť, že použije tento protokol vo vzťahoch s členskými štátmi, ktoré urobili rovnaké vyhlásenie. Takéto vyhlásenia nadobudnú platnosť po uplynutí 90 dní od dátumu ich uloženia.
- Bez ohľadu na odseky 3 až 5 nadobudnutie platnosti alebo použitie tohto protokolu vo vzťahoch medzi ktorýmikoľvek dvoma členskými štátmi nenastane pred nadobudnutím platnosti alebo použitím dohovoru o vzájomnej pomoci z roku 2000.
- Tento protokol sa vzťahuje na žiadosti o vzájomnú pomoc podané po dni nadobudnutia jeho platnosti alebo po dni, od ktorého sa medzi dotknutými členskými štátmi použije podľa odseku 5.

Článok 14

Pristúpenie nových členských štátov

1. Tento protokol je otvorený na pristúpenie každému štátu, ktorý sa stane členom Európskej únie a ktorý pristúpi k dohovoru o vzájomnej pomoci z roku 2000.
2. Znenie tohto protokolu v jazyku prístupujúceho štátu vyhotovené Radou Európskej únie je pôvodné.
3. Listiny o pristúpení sa uložia u depozitára.
4. Tento protokol nadobudne platnosť pre každý štát, ktorý k nemu pristúpi, po uplynutí 90 dní od uloženia jeho listiny o pristúpení alebo dňom nadobudnutia platnosti tohto protokolu, ak ten v čase uplynutia uvedenej 90-dňovej lehoty ešte nenadobudol platnosť.
5. Ak tento protokol ešte nenadobudol platnosť v čase uloženia ich listiny o pristúpení, použije sa vo vzťahu k prístupujúcim členským štátom článok 13 ods. 5.
6. Bez ohľadu na odseky 4 a 5 nadobudnutie platnosti alebo uplatňovanie tohto protokolu vo vzťahu k prístupujúcemu štátu nenastane pred nadobudnutím platnosti alebo použitím dohovoru o vzájomnej pomoci z roku 2000 vo vzťahu k tomuto štátu.

Článok 15

Postavenie Islandu a Nórska

Článok 8 obsahuje opatrenia, ktoré menia a dopĺňajú ustanovenia uvedené v prílohe A k Dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskeho kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a rozvoji schengenského *acquis*) (ďalej len „dohoda o pridružení“).

Článok 16

Nadobudnutie platnosti pre Island a Nórsko

1. Bez vplyvu na článok 8 dohody o pridružení ustanovenia uvedené v článku 15 nadobudnú platnosť pre Island a Nórsko po uplynutí 90 dní od doručenia informácií podľa článku 8 ods. 2 dohody o pridružení Rade a Komisii o splnení ich ústavných požiadaviek, v ich vzájomných vzťahoch s každým členským štátom, pre ktorý už tento protokol nadobudol platnosť podľa článku 13 ods. 3 alebo 4.
2. Každé nadobudnutie platnosti tohto protokolu pre členský štát po dátume nadobudnutia platnosti ustanovenia uvedeného v článku 15 pre Island a Nórsko umožňuje tiež uplatnenie týchto ustanovení vo vzájomných vzťahoch medzi týmto členským štátom a Islandom a Nórskom.
3. Ustanovenie uvedené v článku 15 sa v žiadnom prípade nestane záväzným pre Island a Nórsko pred nadobudnutím platnosti ustanovení uvedených v článku 2 ods. 1 dohovoru o vzájomnej pomoci z roku 2000 vo vzťahu k týmto dvom štátom.
4. Bez ohľadu na odseky 1, 2 a 3 ustanovenie uvedené v článku 15 nadobudne platnosť pre Island a Nórsko najneskôr v deň nadobudnutia platnosti tohto protokolu pre pätnásty štát, ktorý bude členom Európskej únie v čase prijatia aktu o vypracovaní tohto protokolu.

Článok 17

Depozitár

Depozitárom tohto protokolu je generálny tajomník Rady Európskej únie.

Depozitár uverejní v Úradnom vestníku Európskych spoločenských informácií o prijatiach a pristúpeniach, vyhláseniach a tiež všetky ďalšie oznámenia týkajúce sa tohto protokolu.

NA DÔKAZ TOHO podpísaní splnomocnení zástupcovia podpísali tento protokol.

Dané v Luxemburgu 16. októbra 2001 v jednom pôvodnom vyhotovení v anglickom, dánskom, fínskom, francúzskom, holandskom, gréckom, írskom, nemeckom, portugalskom, španielskom, švédskom a talianskom jazyku, pričom každý text má rovnakú platnosť; toto pôvodné vyhotovenie zostane uložené v archíve generálneho sekretariátu Rady Európskej únie. Generálny tajomník zašle každému členskému štátu jeho overenú kópiu.

K oznámeniu č. 572/2006 Z. z.

CONVENTION**established by the Council in accordance with Article 34 of the Treaty on European Union, on Mutual Assistance in Criminal Matters between the Member States of the European Union**

THE HIGH CONTRACTING PARTIES to this Convention, Member States of the European Union,

REFERRING to the Council Act establishing the Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters between the Member States of the European Union,

WISHING to improve judicial cooperation in criminal matters between the Member States of the Union, without prejudice to the rules protecting individual freedom,

POINTING OUT the Member States' common interest in ensuring that mutual assistance between the Member States is provided in a fast and efficient manner compatible with the basic principles of their national law, and in compliance with the individual rights and principles of the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, signed in Rome on 4 November 1950,

EXPRESSING their confidence in the structure and functioning of their legal systems and in the ability of all Member States to guarantee a fair trial,

RESOLVED to supplement the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters of 20 April 1959 and other Conventions in force in this area, by a Convention of the European Union,

RECOGNISING that the provisions of those Conventions remain applicable for all matters not covered by this Convention,

CONSIDERING that the Member States attach importance to strengthening judicial cooperation, while continuing to apply the principle of proportionality,

RECALLING that this Convention regulates mutual assistance in criminal matters, based on the principles of the Convention of 20 April 1959,

WHEREAS, however, Article 20 of this Convention covers certain specific situations concerning interception of telecommunications, without having any implications with regard to other such situations outside the scope of the Convention,

WHEREAS the general principles of international law apply in situations which are not covered by this Convention,

RECOGNISING that this Convention does not affect the exercise of the responsibilities incumbent upon Member States with regard to the maintenance of law and order and the safeguarding of internal security,

and that it is a matter for each Member State to determine, in accordance with Article 33 of the Treaty on European Union, under which conditions it will maintain law and order and safeguard internal security,

HAVE AGREED ON THE FOLLOWING PROVISIONS:

TITLE I

GENERAL PROVISIONS

Article 1

Relationship to other conventions on mutual assistance

1. The purpose of this Convention is to supplement the provisions and facilitate the application between the Member States of the European Union, of:
  - (a) the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters of 20 April 1959, hereinafter referred to as the "European Mutual Assistance Convention";
  - (b) the Additional Protocol of 17 March 1978 to the European Mutual Assistance Convention;
  - (c) the provisions on mutual assistance in criminal matters of the Convention of 19 June 1990 implementing the Schengen Agreement of 14 June 1985 on the gradual abolition of checks at common borders (hereinafter referred to as the "Schengen Implementation Convention") which are not repealed pursuant to Article 2(2);
  - (d) Chapter 2 of the Treaty on Extradition and Mutual Assistance in Criminal Matters between the Kingdom of Belgium, the Grand Duchy of Luxembourg and the Kingdom of the Netherlands of 27 June 1962, as amended by the Protocol of 11 May 1974, (hereinafter referred to as the "Benelux Treaty"), in the context of relations between the Member States of the Benelux Economic Union.
2. This Convention shall not affect the application of more favourable provisions in bilateral or multilateral agreements between Member States or, as provided for in Article 26(4) of the European Mutual Assistance Convention, arrangements in the field of mutual assistance in criminal matters agreed on the basis of uniform legislation or of a special system providing for the reciprocal application of measures of mutual assistance in their respective territories.

Article 2

Provisions relating to the Schengen acquis

1. The provisions of Articles 3, 5, 6, 7, 12 and 23 and, to the extent relevant to Article 12, of Articles 15 and 16, to the extent relevant to the Articles referred to, of Article 1 constitute measures amending or building upon the provisions referred to in Annex A to the Agreement concluded by the Council of the European Union and the Republic of Iceland and the Kingdom of Norway concerning the latter's association with the implementation, application and development of the Schengen acquis⁽¹⁾.

2. The provisions of Articles 49(a), 52, 53 and 73 of the Schengen Implementation Convention are hereby repealed.

Article 3

Proceedings in connection with which mutual assistance is also to be afforded

1. Mutual assistance shall also be afforded in proceedings brought by the administrative authorities in respect of acts which are punishable under the national law of the requesting or the requested Member State, or both, by virtue of being infringements of the rules of law, and where the decision may give rise to proceedings before a court having jurisdiction in particular in criminal matters.

2. Mutual assistance shall also be afforded in connection with criminal proceedings and proceedings as referred to in paragraph 1 which relate to offences or infringements for which a legal person may be held liable in the requesting Member State.

Article 4

Formalities and procedures in the execution of requests for mutual assistance

1. Where mutual assistance is afforded, the requested Member State shall comply with the formalities and procedures expressly indicated by the requesting Member State, unless otherwise provided in this Convention and provided that such formalities and procedures are not contrary to the fundamental principles of law in the requested Member State.

2. The requested Member State shall execute the request for assistance as soon as possible, taking as full account as possible of the procedural deadlines and other deadlines indicated by the requesting Member State. The requesting Member State shall explain the reasons for the deadline.

3. If the request cannot, or cannot fully, be executed in accordance with the requirements set by the requesting Member State, the authorities of the requested Member State shall promptly inform the authorities of the requesting Member State and indicate the conditions under which it might be possible to execute the request. The authorities of the requesting and the requested Member State may subsequently

agree on further action to be taken concerning the request, where necessary by making such action subject to the fulfilment of those conditions.

4. If it is foreseeable that the deadline set by the requesting Member State for executing its request cannot be met, and if the reasons referred to in paragraph 2, second sentence, indicate explicitly that any delay will lead to substantial impairment of the proceedings being conducted in the requesting Member State, the authorities of the requested Member State shall promptly indicate the estimated time needed for execution of the request. The authorities of the requesting Member State shall promptly indicate whether the request is to be upheld nonetheless. The authorities of the requesting and requested Member States may subsequently agree on further action to be taken concerning the request.

Article 5

Sending and service of procedural documents

1. Each Member State shall send procedural documents intended for persons who are in the territory of another Member State to them directly by post.

2. Procedural documents may be sent via the competent authorities of the requested Member State only if:

- (a) the address of the person for whom the document is intended is unknown or uncertain; or
- (b) the relevant procedural law of the requesting Member State requires proof of service of the document on the addressee, other than proof that can be obtained by post; or
- (c) it has not been possible to serve the document by post; or
- (d) the requesting Member State has justified reasons for considering that dispatch by post will be ineffective or is inappropriate.

3. Where there is reason to believe that the addressee does not understand the language in which the document is drawn up, the document, or at least the important passages thereof, must be translated into (one of) the language(s) of the Member State in the territory of which the addressee is staying. If the authority by which the procedural document was issued knows that the addressee understands only some other language, the document, or at least the important passages thereof, must be translated into that other language.

4. All procedural documents shall be accompanied by a report stating that the addressee may obtain information from the authority by which the document was issued or from other authorities in that Member State regarding his or her rights and obligations concerning the document. Paragraph 3 shall also apply to that report.

5. This Article shall not affect the application of Articles 8, 9 and 12 of the European Mutual Assistance Convention and Articles 32, 34 and 35 of the Benelux Treaty.

⁽¹⁾ OJ L 176, 10.7.1999, p. 36.

Article 6

Transmission of requests for mutual assistance

1. Requests for mutual assistance and spontaneous exchanges of information referred to in Article 7 shall be made in writing, or by any means capable of producing a written record under conditions allowing the receiving Member State to establish authenticity. Such requests shall be made directly between judicial authorities with territorial competence for initiating and executing them, and shall be returned through the same channels unless otherwise specified in this Article.

Any information laid by a Member State with a view to proceedings before the courts of another Member State within the meaning of Article 21 of the European Mutual Assistance Convention and Article 42 of the Benelux Treaty may be the subject of direct communications between the competent judicial authorities.

2. Paragraph 1 shall not prejudice the possibility of requests being sent or returned in specific cases:

- (a) between a central authority of a Member State and a central authority of another Member State; or
- (b) between a judicial authority of one Member State and a central authority of another Member State.

3. Notwithstanding paragraph 1, the United Kingdom and Ireland, respectively, may, when giving the notification provided for in Article 27(2), declare that requests and communications to it, as specified in the declaration, must be sent via its central authority. These Member States may at any time by a further declaration limit the scope of such a declaration for the purpose of giving greater effect to paragraph 1. They shall do so when the provisions on mutual assistance of the Schengen Implementation Convention are put into effect for them.

Any Member State may apply the principle of reciprocity in relation to the declarations referred to above.

4. Any request for mutual assistance may, in case of urgency, be made via the International Criminal Police Organisation (Interpol) or any body competent under provisions adopted pursuant to the Treaty on European Union.

5. Where, in respect of requests pursuant to Articles 12, 13 or 14, the competent authority is a judicial authority or a central authority in one Member State and a police or customs authority in the other Member State, requests may be made and answered directly between these authorities. Paragraph 4 shall apply to these contacts.

6. Where, in respect of requests for mutual assistance in relation to proceedings as envisaged in Article 3(1), the competent authority is a judicial authority or a central authority in one Member State and an administrative authority in the other Member State, requests may be made and answered directly between these authorities.

7. Any Member State may declare, when giving the notification provided for in Article 27(2), that it is not bound by the first sentence of paragraph 5 or by paragraph 6 of this Article, or both or that it will apply those provisions only under certain conditions which it shall specify. Such a declaration may be withdrawn or amended at any time.

8. The following requests or communications shall be made through the central authorities of the Member States:

- (a) requests for temporary transfer or transit of persons held in custody as referred to in Article 9 of this Convention, in Article 11 of the European Mutual Assistance Convention and in Article 33 of the Benelux Treaty;
- (b) notices of information from judicial records as referred to in Article 22 of the European Mutual Assistance Convention and Article 43 of the Benelux Treaty. However, requests for copies of convictions and measures as referred to in Article 4 of the Additional Protocol to the European Mutual Assistance Convention may be made directly to the competent authorities.

Article 7

Spontaneous exchange of information

1. Within the limits of their national law, the competent authorities of the Member States may exchange information, without a request to that effect, relating to criminal offences and the infringements of rules of law referred to in Article 3(1), the punishment or handling of which falls within the competence of the receiving authority at the time the information is provided.

2. The providing authority may, pursuant to its national law, impose conditions on the use of such information by the receiving authority.

3. The receiving authority shall be bound by those conditions.

TITLE II

REQUEST FOR CERTAIN SPECIFIC FORMS OF MUTUAL ASSISTANCE

Article 8

Restitution

1. At the request of the requesting Member State and without prejudice to the rights of bona fide third parties, the requested Member State may place articles obtained by criminal means at the disposal of the requesting State with a view to their return to their rightful owners.

2. In applying Articles 3 and 6 of the European Mutual Assistance Convention and Articles 24(2) and 29 of the Benelux Treaty, the requested Member State may waive the return of articles either before or after handling them over to the requesting Member State if the restitution of such articles to the rightful owner

may be facilitated thereby. The rights of bona fide third parties shall not be affected.

3. In the event of a waiver before handing over the articles to the requesting Member State, the requested Member State shall exercise no security right or other right of recourse under tax or customs legislation in respect of these articles.

A waiver as referred to in paragraph 2 shall be without prejudice to the right of the requested Member State to collect taxes or duties from the rightful owner.

Article 9

Temporary transfer of persons held in custody for purpose of investigation

1. Where there is agreement between the competent authorities of the Member States concerned, a Member State which has requested an investigation for which the presence of the person held in custody on its own territory is required may temporarily transfer that person to the territory of the Member State in which the investigation is to take place.

2. The agreement shall cover the arrangements for the temporary transfer of the person and the date by which he or she must be returned to the territory of the requesting Member State.

3. Where consent to the transfer is required from the person concerned, a statement of consent or a copy thereof shall be provided promptly to the requested Member State.

4. The period of custody in the territory of the requested Member State shall be deducted from the period of detention which the person concerned is or will be obliged to undergo in the territory of the requesting Member State.

5. The provisions of Articles 11(2) and (3), 12 and 20 of the European Mutual Assistance Convention shall apply *mutatis mutandis* to this Article.

6. When giving the notification provided for in Article 27(2), each Member State may declare that, before an agreement is reached under paragraph 1 of this Article, the consent referred to in paragraph 3 of this Article will be required or will be required under certain conditions indicated in the declaration.

Article 10

Hearing by videoconference

1. If a person is in one Member State's territory and has to be heard as a witness or expert by the judicial authorities of another Member State, the latter may, where it is not desirable or possible for the person to be heard to appear in its territory in person, request that the hearing take place by videoconference, as provided for in paragraphs 2 to 8.

2. The requested Member State shall agree to the hearing by videoconference provided that the use of the videoconference is not contrary to fundamental principles of its law and on condition that it has the technical means to carry out the hearing. If the

requested Member State has no access to the technical means for videoconferencing, such means may be made available to it by the requesting Member State by mutual agreement.

3. Requests for a hearing by videoconference shall contain, in addition to the information referred to in Article 14 of the European Mutual Assistance Convention and Article 37 of the Benelux Treaty, the reason why it is not desirable or possible for the witness or expert to attend in person, the name of the judicial authority and of the persons who will be conducting the hearing.

4. The judicial authority of the requested Member State shall summon the person concerned to appear in accordance with the forms laid down by its law.

5. With reference to hearing by videoconference, the following rules shall apply:

- (a) a judicial authority of the requested Member State shall be present during the hearing, where necessary assisted by an interpreter, and shall also be responsible for ensuring both the identification of the person to be heard and respect for the fundamental principles of the law of the requested Member State. If the judicial authority of the requested Member State is of the view that during the hearing the fundamental principles of the law of the requested Member State are being infringed, it shall immediately take the necessary measures to ensure that the hearing continues in accordance with the said principles;
- (b) measures for the protection of the person to be heard shall be agreed, where necessary, between the competent authorities of the requesting and the requested Member States;
- (c) the hearing shall be conducted directly by, or under the direction of, the judicial authority of the requesting Member State in accordance with its own laws;
- (d) at the request of the requesting Member State or the person to be heard the requested Member State shall ensure that the person to be heard is assisted by an interpreter, if necessary;
- (e) the person to be heard may claim the right not to testify which would accrue to him or her under the law of either the requested or the requesting Member State.

6. Without prejudice to any measures agreed for the protection of the persons, the judicial authority of the requested Member State shall on the conclusion of the hearing draw up minutes indicating the date and place of the hearing, the identity of the person heard, the identities and functions of all other persons in the requested Member State participating in the hearing, any oaths taken and the technical conditions under which the hearing took place. The document shall be forwarded by the competent authority of the requested Member State to the competent authority of the requesting Member State.

7. The cost of establishing the video link, costs related to the servicing of the video link in the requested Member State, the remuneration of

interpreters provided by it and allowances to witnesses and experts and their travelling expenses in the requested Member State shall be refunded by the requesting Member State to the requested Member State, unless the latter waives the refunding of all or some of these expenses.

8. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that, where witnesses or experts are being heard within its territory in accordance with this Article and refuse to testify when under an obligation to testify or do not testify according to the truth, its national law applies in the same way as if the hearing took place in a national procedure.

9. Member States may at their discretion also apply the provisions of this Article, where appropriate and with the agreement of their competent judicial authorities, to hearings by videoconference involving an accused person. In this case, the decision to hold the videoconference, and the manner in which the videoconference shall be carried out, shall be subject to agreement between the Member States concerned, in accordance with their national law and relevant international instruments, including the 1950 European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms.

Any Member State may, when giving its notification pursuant to Article 27(2), declare that it will not apply the first subparagraph. Such a declaration may be withdrawn at any time.

Hearings shall only be carried out with the consent of the accused person. Such rules as may prove to be necessary, with a view to the protection of the rights of accused persons, shall be adopted by the Council in a legally binding instrument.

Article 11

Hearing of witnesses and experts by telephone conference

1. If a person is one Member State's territory and has to be heard as a witness or expert by judicial authorities of another Member State, the latter may, where its national law so provides, request assistance of the former Member State to enable the hearing to take place by telephone conference, as provided for in paragraphs 2 to 5.

2. A hearing may be conducted by telephone conference only if the witness or expert agrees that the hearing take place by that method.

3. The requested Member State shall agree to the hearing by telephone conference where this is not contrary to fundamental principles of its law.

4. A request for a hearing by telephone conference shall contain, in addition to the information referred to in Article 14 of the European Mutual Assistance Convention and Article 37 of the Benelux Treaty, the name of the judicial authority and of the persons who will be conducting the hearing and an indication that the witness or expert is willing to take part in a hearing by telephone conference.

5. The practical arrangements regarding the hearing shall be agreed between the Member States concerned. When agreeing such arrangements, the requested Member State shall undertake to:

- (a) notify the witness or expert concerned of the time and the venue of the hearing;
- (b) ensure the identification of the witness or expert;
- (c) verify that the witness or expert agrees to the hearing by telephone conference.

The requested Member State may make its agreement subject, fully or in part, to the relevant provisions of Article 10(5) and (8). Unless otherwise agreed, the provisions of Article 10(7) shall apply *mutatis mutandis*.

Article 12

Controlled deliveries

1. Each Member State shall undertake to ensure that, at the request of another Member State, controlled deliveries may be permitted on its territory in the framework of criminal investigations into extraditable offences.

2. The decision to carry out controlled deliveries shall be taken in each individual case by the competent authorities of the requested Member State, with due regard for the national law of that Member State.

3. Controlled deliveries shall take place in accordance with the procedures of the requested Member State. The right to act and to direct and control operations shall lie with the competent authorities of that Member State.

Article 13

Joint investigation teams

1. By mutual agreement, the competent authorities of two or more Member States may set up a joint investigation team for a specific purpose and a limited period, which may be extended by mutual consent, to carry out criminal investigations in one or more of the Member States setting up the team. The composition of the team shall be set out in the agreement.

A joint investigation team may, in particular, be set up where:

- (a) a Member State's investigations into criminal offences require difficult and demanding investigations having links with other Member States;
- (b) a number of Member States are conducting investigations into criminal offences in which the circumstances of the case necessitate coordinated, concerted action in the Member States involved.

A request for the setting up of a joint investigation team may be made by any of the Member States concerned. The team shall be set up in one of the Member States in which the investigations are expected to be carried out.

2. In addition to the information referred to in the relevant provisions of Article 14 of the European

Mutual Assistance Convention and Article 37 of the Benelux Treaty, requests for the setting up of a joint investigation team shall include proposals for the composition of the team.

3. A joint investigation team shall operate in the territory of the Member States setting up the team under the following general conditions:

- (a) the leader of the team shall be a representative of the competent authority participating in criminal investigations from the Member State in which the team operates. The leader of the team shall act within the limits of his or her competence under national law;
- (b) the team shall carry out its operations in accordance with the law of the Member State in which it operates. The members of the team shall carry out their tasks under the leadership of the person referred to in subparagraph (a), taking into account the conditions set by their own authorities in the agreement on setting up the team;
- (c) the Member State in which the team operates shall make the necessary organisational arrangements for it to do so.

4. In this Article, members of the joint investigation team from Member States other than the Member State in which the team operates are referred to as being "seconded" to the team.

5. Seconded members of the joint investigation team shall be entitled to be present when investigative measures are taken in the Member State of operation. However, the leader of the team may, for particular reasons, in accordance with the law of the Member State where the team operates, decide otherwise.

6. Seconded members of the joint investigation team may, in accordance with the law of the Member State where the team operates, be entrusted by the leader of the team with the task of taking certain investigative measures where this has been approved by the competent authorities of the Member State of operation and the seconding Member State.

7. Where the joint investigation team needs investigative measures to be taken in one of the Member States setting up the team, members seconded to the team by that Member State may request their own competent authorities to take those measures. Those measures shall be considered in that Member State under the conditions which would apply if they were requested in a national investigation.

8. Where the joint investigation team needs assistance from a Member State other than those which have set up the team, or from a third State, the request for assistance may be made by the competent authorities of the State of operations to the competent authorities of the other State concerned in accordance with the relevant instruments or arrangements.

9. A member of the joint investigation team may, in accordance with his or her national law and within the limits of his or her competence, provide the team with information available in the Member State which has

seconded him or her for the purpose of the criminal investigations conducted by the team.

10. Information lawfully obtained by a member or seconded member while part of a joint investigation team which is not otherwise available to the competent authorities of the Member States concerned may be used for the following purposes:

- (a) for the purposes for which the team has been set up;
- (b) subject to the prior consent of the Member State where the information became available, for detecting, investigation and prosecuting other criminal offences. Such consent may be withheld only in cases where such use would endanger criminal investigations in the Member State concerned or in respect of which that Member State could refuse mutual assistance;
- (c) for preventing an immediate and serious threat to public security, and without prejudice to subparagraph (b) if subsequently a criminal investigation is opened;
- (d) for other purposes to the extent that this is agreed between Member States setting up the team.

11. This Article shall be without prejudice to any other existing provisions or arrangements on the setting up or operation of joint investigation teams.

12. To the extent that the laws of the Member States concerned or the provisions of any legal instrument applicable between them permit, arrangements may be agreed for persons other than representatives of the competent authorities of the Member States setting up the joint investigation team to take part in the activities of the team. Such persons may, for example, include officials of bodies set up pursuant to the Treaty on European Union. The rights conferred upon the members or seconded members of the team by virtue of this Article shall not apply to these persons unless the agreement expressly states otherwise.

Article 14

Covert investigations

1. The requesting and the requested Member State may agree to assist one another in the conduct of investigations into crime by officers acting under covert or false identity (covert investigations).

2. The decision on the request is taken in each individual case by the competent authorities of the requested Member State with due regard to its national law and procedures. The duration of the covert investigation, the detailed conditions, and the legal status of the officers concerned during covert investigations shall be agreed between the Member States with due regard to their national law and procedures.

3. Covert investigations shall take place in accordance with the national law and procedures of the Member States on the territory of which the covert investigation takes place. The Member States involved shall cooperate to ensure that the covert investigation is prepared and supervised and to make arrangements for the security of the officers acting under covert or false identity.

4. When giving the notification provided for in Article 27(2), any Member State may declare that it is not bound by this Article. Such a declaration may be withdrawn at any time.

Article 15

Criminal liability regarding officials

During the operations referred to in Articles 12, 13 and 14, officials from a Member State other than the Member State of operation shall be regarded as officials of the Member State of operation with respect of offences committed against them or by them.

Article 16

Civil liability regarding officials

1. Where, in accordance with Articles 12, 13 and 14, officials of a Member State are operating in another Member State, the first Member State shall be liable for any damage caused by them during their operations, in accordance with the law of the Member State in whose territory they are operating.

2. The Member State in whose territory the damage referred to in paragraph 1 was caused shall make good such damage under the conditions applicable to damage caused by its own officials.

3. The Member State whose officials have caused damage to any person in the territory of another Member State shall reimburse the latter in full any sums it has paid to the victims or persons entitled on their behalf.

4. Without prejudice to the exercise of its rights vis-à-vis third parties and with the exception of paragraph 3, each Member State shall refrain in the case provided for in paragraph 1 from requesting reimbursement of damages it has sustained from another Member State.

TITLE III

INTERCEPTION OF TELECOMMUNICATIONS

Article 17

Authorities competent to order interception of telecommunications

For the purpose of the application of the provisions of Articles 18, 19 and 20, "competent authority" shall mean a judicial authority, or, where judicial authorities have no competence in the area covered by those provisions, an equivalent competent authority, specified pursuant to Article 24(1)(e) and acting for the purpose of a criminal investigation.

Article 18

Requests for interception of telecommunications

1. For the purpose of a criminal investigation, a competent authority in the requesting Member State may, in accordance with the requirements of its

national law, make a request to a competent authority in the requested Member State for:

- (a) the interception and immediate transmission to the requesting Member State of telecommunications; or
- (b) the interception, recording and subsequent transmission to the requesting Member State of the recording of telecommunications.

2. Requests under paragraph 1 may be made in relation to the use of means of telecommunications by the subject of the interception, if this subject is present in:

- (a) the requesting Member State and the requesting Member State needs the technical assistance of the requested Member State to intercept his or her communications;
- (b) the requesting Member State and his or her communications can be intercepted in that Member State;
- (c) a third Member State which has been informed pursuant to Article 20(2)(a) and the requesting Member State needs the technical assistance of the requested Member State to intercept his or her communications.

3. By way of derogation from Article 14 of the European Mutual Assistance Convention and Article 37 of the Benelux Treaty, requests under this Article shall include the following:

- (a) an indication of the authority making the request;
- (b) confirmation that a lawful interception order or warrant has been issued in connection with a criminal investigation;
- (c) information for the purpose of identifying the subject of this interception;
- (d) an indication of the criminal conduct under investigation;
- (e) the desired duration of the interception; and
- (f) if possible, the provision of sufficient technical data, in particular the relevant network connection number, to ensure that the request can be met.

4. In the case of a request pursuant to paragraph 2(b), a request shall also include a summary of the facts. The requested Member State may require any further information to enable it to decide whether the requested measure would be taken by it in a similar national case.

5. The requested Member State shall undertake to comply with requests under paragraph 1(a):

- (a) in the case of a request pursuant to paragraph 2(a) and 2(c), on being provided with the information in paragraph 3. The requested Member State may allow the interception to proceed without further formality;
- (b) in the case of a request pursuant to paragraph 2(b), on being provided with the information in paragraphs 3 and 4 and where the requested measure would be taken by it in a similar national case. The requested Member State may make its consent subject to any conditions which would have to be observed in a similar national case.

6. Where immediate transmission is not possible, the requested Member State shall undertake to comply with requests under paragraph 1(b) on being provided with the information in paragraphs 3 and 4 and where the requested measure would be taken by it in a similar national case. The requested Member State may make its consent subject to any condition which would have to be observed in a similar national case.

7. When giving the notification provided for in Article 27(2), any Member State may declare that it is bound by paragraph 6 only when it is unable to provide immediate transmission. In this case the other Member State may apply the principle of reciprocity.

8. When making a request under paragraph 1(b), the requesting Member State may, where it has a particular reason to do so, also request a transcription of the recording. The requested Member State shall consider such requests in accordance with its national law and procedures.

9. The Member State receiving the information provided under paragraphs 3 and 4 shall keep that information confidential in accordance with its national law.

Article 19

Interceptions of telecommunications on national territory by the use of service providers

1. Member States shall ensure that systems of telecommunications services operated via a gateway on their territory, which for the lawful interception of the communications of a subject present in another Member State are not directly accessible on the territory of the latter, may be made directly accessible for the lawful interception by that Member State through the intermediary of a designated service provider present on its territory.

2. In the case referred to in paragraph 1, the competent authorities of a Member State shall be entitled, for the purposes of a criminal investigation and in accordance with applicable national law and provided that the subject of the interception is present in that Member State, to carry out the interception through the intermediary of a designated service provider present on its territory without involving the Member State on whose territory the gateway is located.

3. Paragraph 2 shall also apply where the interception is carried out upon a request made pursuant to Article 18(2)(b).

4. Nothing in this Article shall prevent a Member State from making a request to the Member State on whose territory the gateway is located for the lawful interception of telecommunications in accordance with Article 18, in particular where there is no intermediary in the requesting Member State.

Article 20

Interception of telecommunications without the technical assistance of another Member State

1. Without prejudice to the general principles of international law as well as to the provisions of Article 18(2)(c), the obligations under this Article shall apply to interception orders made or authorised by the competent authority of one Member State in the course of criminal investigations which present the characteristics of being an investigation following the commission of a specific criminal offence, including attempts in so far as they are criminalised under national law, in order to identify and arrest, charge, prosecute or deliver judgment on those responsible.

2. Where for the purpose of a criminal investigation, the interception of telecommunications is authorised by the competent authority of one Member State (the "intercepting Member State"), and the telecommunication address of the subject specified in the interception order is being used on the territory of another Member State (the "notified Member State") from which no technical assistance is needed to carry out the interception, the intercepting Member State shall inform the notified Member State of the interception:

- (a) prior to the interception in cases where it knows when ordering the interception that the subject is on the territory of the notified Member State;
- (b) in other cases, immediately after it becomes aware that the subject of the interception is on the territory of the notified Member State.

3. The information to be notified by the intercepting Member State shall include:

- (a) an indication of the authority ordering the interception;
- (b) confirmation that a lawful interception order has been issued in connection with a criminal investigation;
- (c) information for the purpose of identifying the subject of the interception;
- (d) an indication of the criminal conduct under investigation; and
- (e) the expected duration of the interception.

4. The following shall apply where a Member State is notified pursuant to paragraphs 2 and 3:

- (a) Upon receipt of the information provided under paragraph 3 the competent authority of the notified Member State shall, without delay, and at the latest within 96 hours, reply to the intercepting Member State, with a view to:
  - (i) allowing the interception to be carried out or to be continued. The notified Member State may make its consent subject to any conditions which would have to be observed in a similar national case;
  - (ii) requiring the interception not to be carried out or to be terminated where the interception would not be permissible pursuant to the national law of the notified Member State, or for the reasons specified in Article 2 of the

European Mutual Assistance Convention. Where the notified Member State imposes such a requirement, it shall give reasons for its decision in writing;

- (iii) in cases referred to in point (ii), requiring that any material already intercepted while the subject was on its territory may not be used, or may only be used under conditions which it shall specify. The notified Member State shall inform the intercepting Member State of the reasons justifying the said conditions;
  - (iv) requiring a short extension, of up to a maximum period of eight days, to the original 96-hour deadline, to be agreed with the intercepting Member State, in order to carry out internal procedures under its national law. The notified Member State shall communicate, in writing, to the intercepting Member State, the conditions which, pursuant to its national law, justify the requested extension of the deadline.
- (b) Until a decision has been taken by the notified Member State pursuant to points (i) or (ii) of subparagraph (a), the intercepting Member State:
- (i) may continue the interception; and
  - (ii) may not use the material already intercepted, except:
    - if otherwise agreed between the Member States concerned; or
    - for taking urgent measures to prevent an immediate and serious threat to public security. The notified Member State shall be informed of any such use and the reasons justifying it.
- (c) The notified Member State may request a summary of the facts of the case and any further information necessary to enable it to decide whether interception would be authorised in a similar national case. Such a request does not affect the application of subparagraph (b), unless otherwise agreed between the notified Member State and the intercepting Member State.
- (d) The Member States shall take the necessary measures to ensure that a reply can be given within the 96-hour period. To this end they shall designate contact points, on duty twenty-four hours a day, and include them in their statements under Article 24(1)(e).

5. The notified Member State shall keep the information provided under paragraph 3 confidential in accordance with its national law.

6. Where the intercepting Member State is of the opinion that the information to be provided under paragraph 3 is of a particularly sensitive nature, it may be transmitted to the competent authority through a specific authority where that has been agreed on a bilateral basis between the Member States concerned.

7. When giving its notification under Article 27(2), or at any time thereafter, any Member State may declare that it will not be necessary to provide it with

information on interceptions as envisaged in this Article.

Article 21

Responsibility for charges made by telecommunications operators

Costs which are incurred by telecommunications operators or service providers in executing requests pursuant to Article 18 shall be borne by the requesting Member State.

Article 22

Bilateral arrangements

Nothing in this Title shall preclude any bilateral or multilateral arrangements between Member States for the purpose of facilitating the exploitation of present and future technical possibilities regarding the lawful interception of telecommunications.

TITLE IV

Article 23

Personal data protection

1. Personal data communicated under this Convention may be used by the Member State to which they have been transferred:

- (a) for the purpose of proceedings to which this Convention applies;
- (b) for other judicial and administrative proceedings directly related to proceedings referred to under point (a);
- (c) for preventing an immediate and serious threat to public security;
- (d) for any other purpose, only with the prior consent of the communicating Member State, unless the Member State concerned has obtained the consent of the data subject.

2. This Article shall also apply to personal data not communicated but obtained otherwise under this Convention.

3. In the circumstances of the particular case, the communicating Member State may require the Member State to which the personal data have been transferred to give information on the use made of the data.

4. Where conditions on the use of personal data have been imposed pursuant to Articles 7(2), 18(5)(b), 18(6) or 20(4), these conditions shall prevail. Where no such conditions have been imposed, this Article shall apply.

5. The provisions of Article 13(10) shall take precedence over this Article regarding information obtained under Article 13.

6. This Article does not apply to personal data obtained by a Member State under this Convention and originating from that Member State.

7. Luxembourg may, when signing the Convention, declare that where personal data are communicated by Luxembourg under this Convention to another Member State, the following applies:

Luxembourg may, subject to paragraph 1(c), in the circumstances of a particular case require that unless that Member State concerned has obtained the consent of the data subject, the personal data may only be used for the purposes referred to in paragraph 1(a) and (b) with the prior consent of Luxembourg in respect of proceedings for which Luxembourg could have refused or limited the transmission or use of the personal data in accordance with the provisions of this Convention or the instruments referred to in Article 1.

If, in a particular case, Luxembourg refuses to give its consent to a request from a Member State pursuant to the provisions of paragraph 1, it must give reasons for its decision in writing.

TITLE V FINAL PROVISIONS

Article 24 Statements

1. When giving the notification referred to in Article 27(2), each Member State shall make a statement naming the authorities which, in addition to those already indicated in the European Mutual Assistance Convention and the Benelux Treaty, are competent for the application of this Convention and the application between the Member States of the provisions on mutual assistance in criminal matters of the instruments referred to in Article 1(1), including in particular:

- (a) the competent administrative authorities within the meaning of Article 3(1), if any;
- (b) one or more central authorities for the purposes of applying Article 6 as well as the authorities competent to deal with the requests referred to in Article 6(8);
- (c) the police or customs authorities competent for the purpose of Article 6(5), if any;
- (d) the administrative authorities competent for the purposes of Article 6(6), if any; and
- (e) the authority or authorities competent for the purposes of the application of Articles 18 and 19 and Article 20(1) to (5).

2. Statements made in accordance with paragraph 1 may be amended in whole or in part at any time by the same procedure.

Article 25 Reservations

No reservations may be entered in respect of this Convention, other than those for which it makes express provision.

Article 26 Territorial application

The application of this Convention to Gibraltar will take effect upon extension of the European Mutual Assistance Convention to Gibraltar.

The United Kingdom shall notify in writing the President of the Council when it wishes to apply the Convention to the Channel Islands and the Isle of Man following extension of the European Mutual Assistance Convention to those territories. A decision on this request shall be taken by the Council acting with the unanimity of its members.

Article 27 Entry into force

1. This Convention shall be subject to adoption by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.

2. Member States shall notify the Secretary-General of the Council of the European Union of the completion of the constitutional procedures for the adoption of this Convention.

3. This Convention shall, 90 days after the notification referred to in paragraph 2 by the State, member of the European Union at the time of adoption by the Council of the Act establishing this Convention, which is the eighth to complete this formality, enter into force for the eight Member States concerned.

4. Any notification by a Member State subsequent to the receipt of the eighth notification referred to in paragraph 2 shall have the effect that, 90 days after the subsequent notification, this Convention shall enter into force as between this Member State and those Member States for which the Convention has already entered into force.

5. Before the Convention has entered into force pursuant to paragraph 3, any Member State may, when giving the notification referred to in paragraph 2 or at any time thereafter, declare that it will apply this Convention in its relations with Member States which have made the same declaration. Such declarations shall take effect 90 days after the date of deposit thereof.

6. This Convention shall apply to mutual assistance initiated after the date on which it has entered into force, or is applied pursuant to paragraph 5, between the Member States concerned.

Article 28 Accession of new Member States

1. This Convention shall be open to accession by any State which becomes a member of the European Union.

2. The text of this Convention in the language of the acceding State, drawn up by the Council of the European Union, shall be authentic.

Chomhairle an Aontais Eorpaigh. Díreoidh an tArdúnai cóip fhiordheimhnithe de chuig gach Ballstát.

Fatto a Bruxelles, addé ventinove maggio duemila, in un esemplare unico nelle lingue danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascuna di esse facente ugualmente fede, depositato negli archivi del segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea. Il segretario generale ne trasmette una copia certificata conforme a ogni Stato membro.

Gedaan te Brussel, de negentwintigste mei tweeduizend, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie. De secretaris-generaal zendt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toe aan elke lidstaat.

Feito em Bruxelas, aos vinte e nove de Maio de dois mil num único exemplar, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, todos os textos fazendo igualmente fé, o qual será depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia. O secretário-geral remeterá dele uma cópia autenticada a cada Estado-Membro.

Tehty Brysselissä kahdentenkymmenentenäyhdeksäntenä päivänä toukokuuta vuonna kaksituhatta yhtenä ainoana alkuperäiskappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, jonka kullakin kielellä laadittu teksti on yhtä todistusvoimainen, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon. Pääsihteeri toimittaa oikeaksi todistetun jäljennöksen yleissopimuksesta jokaiselle jäsenvaltiolle.

Som skedde i Bryssel den tjugonionde maj tjugohundra i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, varvid varje text äger samma giltighet, och detta exemplar skall deponeras i arkivet hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia därav till varje medlemsstat.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
 Voor de regering van het Koninkrijk België
 Für die Regierung des Königreichs Belgien
 For regeringen for Kongeriget Danmark
 Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland
 Ἄεά ὀσί εῶάΎνίςός ὀςñ ḶēēçíēçṬñ Ἀçēðçñáðßñ
 Por el Gobierno del Reino de España
 Pour le gouvernement de la République française
 Thar ceann Rialtas na hÉireann
 For the Government of Ireland
 Per il governo della Repubblica italiana
 Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg
 Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden
 Für die Regierung der Republik Österreich
 Pelo Governo da República Portuguesa
 Suomen hallituksen puolesta
 Pí finska regeringens vägnar
 Pí svenska regeringens vägnar
 For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Council Declaration on Article 10(9)

When considering the adoption of an instrument as referred to in Article 10(9), the Council shall respect Member States' obligations under the European Convention on Human Rights.

Declaration by the United Kingdom on Article 20

This Declaration shall form an agreed, integral part of the Convention

In the United Kingdom, Article 20 will apply in respect of interception warrants issued by the Secretary of State to the police service or HM Customs & Excise where, in accordance with national law on the interception of communications, the stated purpose of the warrant is the detection of serious crime. It will also apply to such warrants issued to the Security Service where, in accordance with national law, it is acting in support of an investigation presenting the characteristics described in Article 20.

PROTOCOL**established by the Council in accordance with Article 34 of the Treaty on European Union to the Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters between the Member States of the European Union**

THE HIGH CONTRACTING PARTIES to this Protocol, Member States of the European Union,

REFERRING to the Council Act of 16 October 2001 establishing the Protocol to the Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters between the Member States of the European Union,

TAKING ACCOUNT of the conclusions adopted at the European Council held in Tampere on 15 and 16 October 1999, and of the need to implement them immediately in order to achieve an area of freedom, security and justice,

BEARING IN MIND the recommendations made by the experts when presenting the mutual evaluation reports based on Council Joint Action 97/827/JHA of 5 December 1997 establishing a mechanism for evaluating the application and implementation at national level of international undertakings in the fight against organised crime⁽¹⁾,

CONVINCED of the need for additional measures in the field of mutual assistance in criminal matters for the purpose of the fight against crime, including in particular organised crime, money laundering and financial crime,

HAVE AGREED UPON THE FOLLOWING PROVISIONS, which shall be annexed to, and form an integral part of, the Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters between the Member States of the European Union of 29 May 2000⁽²⁾, hereinafter referred to as the "2000 Mutual Assistance Convention":

Article 1**Request for information on bank accounts**

1. Each Member State shall, under the conditions set out in this Article, take the measures necessary to determine, in answer to a request sent by another Member State, whether a natural or legal person that is the subject of a criminal investigation holds or controls one or more accounts, of whatever nature, in any bank located in its territory and, if so, provide all the details of the identified accounts.

The information shall also, if requested and to the extent that it can be provided within a reasonable time, include accounts for which the person that is the subject of the proceedings has powers of attorney.

2. The obligation set out in this Article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank keeping the account.

3. The obligation set out in this Article shall apply only if the investigation concerns:

- an offence punishable by a penalty involving deprivation of liberty or a detention order of a maximum period of at least four years in the requesting State and at least two years in the requested State, or
- an offence referred to in Article 2 of the 1995 Convention on the Establishment of a European Police Office (Europol Convention), or in the Annex to that Convention, as amended, or
- to the extent that it may not be covered by the Europol Convention, an offence referred to in the 1995 Convention on the Protection of the European Communities' Financial Interests, the 1996 Protocol thereto, or the 1997 Second Protocol thereto.

4. The authority making the request shall, in the request:

- state why it considers that the requested information is likely to be of substantial value for the purpose of the investigation into the offence,
- state on what grounds it presumes that banks in the requested Member State hold the account and, to the extent available, which banks may be involved,
- include any information available which may facilitate the execution of the request.

5. Member States may make the execution of a request according to this Article dependent on the same conditions as they apply in respect of requests for search and seizure.

6. The Council may decide, pursuant to Article 34(2)(c) of the Treaty of European Union, to extend the scope of paragraph 3.

Article 2**Requests for information on banking transactions**

1. On request by the requesting State, the requested State shall provide the particulars of specified bank accounts and of banking operations which have been carried out during a specified period through one or more accounts specified in the request, including the particulars of any sending or recipient account.

2. The obligation set out in this Article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank holding the account.

3. The requesting Member State shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the investigation into the offence.

⁽¹⁾ OJ L 344, 15.12.1997, p. 7.

⁽²⁾ OJ C 197, 12.7.2000, p. 3.

4. Member States may make the execution of a request according to this Article dependent on the same conditions as they apply in respect of requests for search and seizure.

Article 3

Requests for the monitoring of banking transactions

1. Each Member State shall undertake to ensure that, at the request of another Member State, it is able to monitor, during a specified period, the banking operations that are being carried out through one or more accounts specified in the request and communicate the results thereof to the requesting Member State.

2. The requesting Member State shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the investigation into the offence.

3. The decision to monitor shall be taken in each individual case by the competent authorities of the requested Member State, with due regard for the national law of that Member State.

4. The practical details regarding the monitoring shall be agreed between the competent authorities of the requesting and requested Member States.

Article 4

Confidentiality

Each Member State shall take the necessary measures to ensure that banks do not disclose to the bank customer concerned or to other third persons that information has been transmitted to the requesting State in accordance with Articles 1, 2 or 3 or that an investigation is being carried out.

Article 5

Obligation to inform

If the competent authority of the requested Member State in the course of the execution of a request for mutual assistance considers that it may be appropriate to undertake investigations not initially foreseen, or which could not be specified when the request was made, it shall immediately inform the requesting authority accordingly in order to enable it to take further action.

Article 6

Additional requests for mutual assistance

1. Where the competent authority of the requesting Member State makes a request for mutual assistance which is additional to an earlier request, it shall not be required to provide information already provided in the initial request. The additional request shall contain information necessary for the purpose of identifying the initial request.

2. Where, in accordance with the provisions in force,

the competent authority which has made a request for mutual assistance participates in the execution of the request in the requested Member State, it may, without prejudice to Article 6(3) of the 2000 Mutual Assistance Convention, make an additional request directly to the competent authority of the requested Member State while present in that State.

Article 7

Banking secrecy

A Member State shall not invoke banking secrecy as a reason for refusing any cooperation regarding a request for mutual assistance from another Member State.

Article 8

Fiscal offences

1. Mutual assistance may not be refused solely on the ground that the request concerns an offence which the requested Member State considers a fiscal offence.

2. If a Member State has made the execution of a request for search and seizure dependent on the condition that the offence giving rise to the request is also punishable under its law, this condition shall be fulfilled, with regard to offences referred to in paragraph 1, if the offence corresponds to an offence of the same nature under its law.

The request may not be refused on the ground that the law of the requested Member State does not impose the same kind of tax or duty or does not contain a tax, duty, customs and exchange regulation of the same kind as the law of the requesting Member State.

3. Article 50 of the Schengen Implementation Convention is hereby repealed.

Article 9

Political offences

1. For the purposes of mutual legal assistance between Member States, no offence may be regarded by the requested Member State as a political offence, an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

2. Each Member State may, when giving the notification referred to in Article 13(2), declare that it will apply paragraph 1 only in relation to:

- (a) the offences referred to in Articles 1 and 2 of the European Convention on the Suppression of Terrorism of 27 January 1977; and
- (b) offences of conspiracy or association, which correspond to the description of behaviour referred to in Article 3(4) of the Convention of 27 September 1996 relating to extradition between the Member States of the European Union, to commit one or more of the offences referred to in Articles 1 and 2 of the European Convention on the Suppression of Terrorism.

3. Reservations made pursuant to Article 13 of the

European Convention on the Suppression of Terrorism shall not apply to mutual legal assistance between Member States.

Article 10

Forwarding refusals to the Council and involvement of Eurojust

1. If a request is refused on the basis of:

- Article 2(b) of the European Mutual Assistance Convention or Article 22(2)(b) of the Benelux Treaty, or
- Article 51 of the Schengen Implementation Convention or Article 5 of the European Mutual Assistance Convention, or
- Article 1(5) or Article 2(4) of this Protocol,

and the requesting Member State maintains its request, and no solution can be found, the reasoned decision to refuse the request shall be forwarded to the Council for information by the requested Member State, for possible evaluation of the functioning of judicial cooperation between Member States.

2. The competent authorities of the requesting Member State may report to Eurojust, once it has been established, any problem encountered concerning the execution of a request in relation to the provisions referred to in paragraph 1 for a possible practical solution in accordance with the provisions laid down in the instrument establishing Eurojust.

Article 11

Reservations

No reservations may be entered in respect of this Protocol, other than those provided for in Article 9(2).

Article 12

Territorial application

The application of this Protocol to Gibraltar will take effect when the 2000 Mutual Assistance Convention has taken effect in Gibraltar, in accordance with Article 26 of that Convention.

Article 13

Entry into force

1. This Protocol shall be subject to adoption by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.

2. Member States shall notify the Secretary-General of the Council of the European Union of the completion of the constitutional procedures for the adoption of this Protocol.

3. This Protocol shall enter into force in the eight Member States concerned 90 days after the notification referred to in paragraph 2 by the State, member of the European Union at the time of adoption by the Council of the Act establishing this Protocol, which is the eighth to complete that formality. If,

however, the 2000 Mutual Assistance Convention has not entered into force on that date, this Protocol shall enter into force on the date on which that Convention enters into force.

4. Any notification by a Member State subsequent to the entry into force of this Protocol under paragraph 3 shall have the effect that, 90 days after such notification, this Protocol shall enter into force as between that Member State and those Member States for which this Protocol has already entered into force.

5. Before the entry into force of this Protocol pursuant to paragraph 3, any Member State may, when giving the notification referred to in paragraph 2 or at any time thereafter, declare that it will apply this Protocol in its relations with Member States which have made the same declaration. Such declarations shall take effect 90 days after the date of deposit thereof.

6. Notwithstanding paragraphs 3 to 5, the entry into force or application of this Protocol shall not take effect in relations between any two Member States before the entry into force or application of the 2000 Mutual Assistance Convention between these Member States.

7. This Protocol shall apply to mutual assistance initiated after the date on which it enters into force, or is applied pursuant to paragraph 5, between the Member States concerned.

Article 14

Acceding States

1. This Protocol shall be open to accession by any State which becomes a member of the European Union and which accedes to the 2000 Mutual Assistance Convention.

2. The text of this Protocol in the language of the acceding State, drawn up by the Council of the European Union, shall be authentic.

3. The instruments of accession shall be deposited with the depositary.

4. This Protocol shall enter into force with respect to any State which accedes to it 90 days after the deposit of its instrument of accession or on the date of entry into force of this Protocol if it has not already entered into force at the time of expiry of the said period of 90 days.

5. Where this Protocol is not yet in force at the time of the deposit of their instrument of accession, Article 13(5) shall apply to acceding Member States.

6. Notwithstanding paragraphs 4 and 5, the entry into force or application of this Protocol with respect to the acceding State shall not take effect before the entry into force or application of the 2000 Mutual Assistance Convention with respect to that State.

Article 15

Position of Iceland and Norway

Article 8 shall constitute measures amending or based upon the provisions referred to in Annex A to the Agreement concluded by the Council of the European Union with the Republic of Iceland and the Kingdom of Norway concerning the latter's association with the implementation, application and development of the Schengen acquis⁽³⁾ (hereinafter referred to as the "Association Agreement").

Article 16

Entry into force for Iceland and Norway

1. Without prejudice to Article 8 of the Association Agreement, the provision referred to in Article 15 shall enter into force for Iceland and Norway 90 days after the receipt by the Council and the Commission of the information pursuant to Article 8(2) of the Association Agreement upon fulfilment of their constitutional requirements, in their mutual relations with any Member State for which this Protocol has already entered into force pursuant to Article 13(3) or (4).

2. Any entry into force of this Protocol for a Member State after the date of entry into force of the provision referred to in Article 15 for Iceland and Norway, shall render that provision also applicable in the mutual relations between that Member State and Iceland and Norway.

3. The provision referred to in Article 15 shall in any event not become binding on Iceland and Norway before the entry into force of the provisions referred to

in Article 2(1) of the 2000 Mutual Assistance Convention with respect to those two States.

4. Without prejudice to paragraphs 1, 2 and 3, the provision referred to in Article 15 shall enter into force for Iceland and Norway not later than on the date of entry into force of this Protocol for the fifteenth State, being a member of the European Union at the time of the adoption by the Council of the Act establishing this Protocol.

Article 17

Depositary

The Secretary-General of the Council of the European Union shall act as depositary of this Protocol.

The depositary shall publish in the Official Journal of the European Communities information on the progress of adoptions and accessions, declarations and also any other notification concerning this Protocol.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries have hereunto set their hands.

Done at Luxembourg, on 16 October 2001 in a single original in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, the original being deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union. The Secretary-General shall forward a certified copy thereof to each Member State.

⁽³⁾ OJ L 176, 10.7.1999, p. 36.

1) Ú. v. ES L 176, 10. 7. 1999, s. 36.

1) Ú. v. ES L 344, 15. 12. 1997, s. 7.

2) Ú. v. ES C 197, 12. 7. 2000, s. 3.

1) Ú. v. ES L 176, 10. 7. 1999, s. 36.

